СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Пам'ятайте про Україну!

29. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 13-го ЛЮТОГО 1987 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, FEBRUARY 13, 1987 No. 29. VOL. XCIV.

ПРЕЗИДІЯ КУППО ВІДБУЛА ДІЛОВІ НАРАДИ

Ню Йорк (ПС КУППО). — В дні 17-го січня тут відбулося ділове засідання Президії КУППО, яке було присвячене пророблєній праці КУППО, зокрема на зовнішньому відтинку, її оцінці та плянам праці КУППО в найближчому часі.

Голова КУППО д-р Зенон Городиський у своєму звітно-інформативному слові подав подробиці акції КУППО на зовнішньому відтинку, зокрема в справах: радіопрограм „Голосу Америки" і „Вільної Европи", підготови документації і участи КУППО у Віденській конференції, співпраці КУППО з репрезентаціями поневолених Москвою народів та невідкладними плянами праці КУППО на найближчий час.

В справі українських радіопрограм було опрацьовано дуже ділове меморандум, подаючи власну оцінку напрямних сформульованих дирекцією міжнародних радіопередач у Вашінгтоні, і додаючи власні рекомендації і вимоги. Цей меморандум був висланий також до Білого Дому, Державного департаменту, членам обох палат Конґресу, впливовим американським діячам, а також деяким европейським державним діячам, які є зацікавлені цими програмами. Численні ділові і вичерпні відповіді свідчать про уважне відношення цих чинників до порушених справ у згаданому меморандумі, окремих листах та залучених матеріялах і документах.

Багато праці і часу присвячено підготові документації і участи КУППО у Віденській конференції, також питання дотримання зобов'язань відносно людських прав з'ясованих у кінцевому акті Гельсінкських Угод. Як відомо, Президія КУППО вислала за підписом її голови д-ра З. Городиського і секретаря д-ра Романа Борковського меморандум, який було вислано видатним американським діячам, і яке інж. В. Малинович представник КУППО на Віденській конференції передав сиґнаторам Гельсінкських Угод та різним учасникам цієї міжнародної зустрічі. Поруч різних питань порушених в цьому меморандумі підкреслено зокрема, що український народ бореться не тільки за людські права, але за національні і державні права, бо тільки за умов вільного державного життя можна розв'язати питання людських прав, і що саме права на вільне життя українського народу дуже жорстоко переслідується в т.зв. союзі братніх народів — СССР.

Інж. В. Малинович, згідно зі своїми повновластями від Президії КУППО, координував свою працю з іншими українськими учасниками Віденської конференції, зокрема з українськими дисидентами Надією Світличною і Леонідом Плющем, а також з членом Комісії Людських Прав при СКВУ Христиною Ісаїв. При кожній нагоді зустрічі з чужинецькими журналістами представник КУППО відбував ділові розмови та передавав їм різні матеріяли, а в першу чергу текст меморандуму. Французький міністер людських прав Малюре дуже зацікавився змістом цього дуже вичерпного документу. Співробітник трьох італійських журналів д-р Карльо Ремені мав довге і цікаве інтерв'ю, з представником КУППО і Л. Плющем. Вони дали інтерв'ю про стан справ в Україні також представниці французької телевізії, передали цікаві матеріяли і текст меморандуму бельґійській делеґації, яка живо

(Закінчення на стор. 8)

ПРОЦЕС ЗВІЛЬНЕНЬ В СССР МАЄ ПРОДОВЖУВАТИСЬ

Відень, Австрія (УІС „Смолоскип"). — До Відня, де відбувається продовження Гельсінкської конференції, дійшло в останніх днях першого тижня лютого 1987 року багато вісток з СССР. Вістки ці дійшли шляхом телефонічних розмов, повідомлень західних пресових агентств, а деякі з них привезли найновіші еміґранти з СССР. Представникові „Смолоскипу", який прибув до Відня на Гельсінкську конференцію, вдалося усистематизувати ці інформації за таким порядком:

В останніх днях тижня з пермських концтаборів чч. 35, 36 і 37 звільнено 42 політв'язнів. Всі вони мали прибути вже до Москви. Серед звільнених мали б бути чотири українці:

Йосип Тереля, народжений 27-го жовтня 1943 року голова Ініціятивної групи захисту прав віруючих та Церкви в Україні. Й. Тереля відбував ув'язнення в роках 1962-69, 1972-81, 1982-83. В 1985 році він був засуджений на сім років ув'язнення і п'ять років заслання.

Зорян Попадюк, народжений 21-го квітня 1953 року у Самборі, студент, відбував ув'язнення в роках 1973-82. В 1982 році заарештований на засланні і засуджений на 10 років ув'язнення і п'ять років заслання.

Віталій Шевченко, народжений 1934 року, журналіст, засуджений в 1980 році на сім років ув'язнення і чотири роки заслання за українську правозахисну діяльність.

Микола Ігнатенко, народжений в Каневі, колишній монах Почаївської Лаври, засуджений в 1981 році на шість років ув'язнення і п'ять років заслання за релігійну діяльність та за авторство листа на захист віри і Церкви, який був опублікований на Заході.

Згідно з отриманою інформацією політв'язнів звільняють не у висліді загальної амнестії, а згідно з указом Верховної Ради СССР. Кожний звільнений мав би підписувати відповідну заяву. Хоч повний текст цієї заяви ще не дійшов на Захід, припускають, що у ній звільнюваний зобов'язується не займатися „антисовєтською діяльністю".

На Захід дійшли ще такі вістки:

У першому тижні лютого 1987 року у Москві перебував Данило Шумук, народжений 30-го січня 1914 року, член Української Гельсінкської Групи, який перебув 41 рік в польському і совєтському ув'язненні та на засланні. Д. Шумук закінчив у січні термін свого заслання і оформляв у Москві документи на виїзд до своєї родини в Канаді. Він відвідав канадське посольство, де був надзвичайно приязно прийнятий канадськими представниками. Не маючи дозволу на перебування в Москві, Д. Шумук повернувся в місце свого заслання, в

(Закінчення на стор. 7)

В СССР плянують працювати по-новому

Москва. — Совєтські газети надрукували проєкт закону про перебудову управління промисловістю. Згідно з новим законом, керівники заводів і фабрик дістануть більшу свободу щодо керівництва підприємствами, які вони очолюють. Одночасно підвищується і їх відповідальність.

Репортер лондонської газети „Файненшел Таймс" Патрик Кокбирн повідомляє з Москви, що головною метою нового закону буде обмежити дрібничкове вмішування центральних планових органів в діяльність підприємств і підвищити відповідальність директорів цих підприємств як за одержання прибутку, так і за збутки.

Законопроєкт включає пропозицію про виборність директорів підприємств. Їх буде вибирати колектив працівників раз на п'ять років. Вибори інших фабричних керівників (начальників цехів, змін, бригадирів) будуть відбуватися кожні два-три роки.

Вважають, що всі підприємства Совєтського Союзу перейдуть на цей новий порядок до 1990 року, але вже від початку цього року 36 підприємств сімох різних міністерств почали працювати по-новому.

П. Кокбирн пише, що останні два роки так працювали для експерименту автомобільна фабрика в місті Тольятті і машинобудівельна в Сумах. Вмішування вищих організацій в справи цих підприємств було значно обмежене.

Згідно з новими правилами, платня робітників та службовців буде цілком залежати від прибутку підприємства. Приріст продукції на один відсоток принесе збільшення фонду платні на 0.4 відсотка, підкреслив в інтерв'ю кореспондентові англійської газети директор Інституту економіки Леонід Абалкін, якого Кокбирн називає одним з найбільш впливових прихильників економічної реформи.

За словами Л. Абалкіна, керівникам підприємств буде надана більша свобода як в купівлі матеріялів для підприємства, так і в визначенні цін на продукцію.

ПОЛІТИКА М. ҐОРБАЧОВА НЕ ВИКЛИКАЄ ЕНТУЗІЯЗМУ НА СХОДІ

Москва. — Кореспондент газети „Ню Йорк Таймс" Майкел Т. Кофман інформує у числі з 12-го лютого ц.р., що політика генерального секретаря ЦК КПСС Міхаїла Ґорбачова, його економічні „реформи", відрите суспільство, полегші на відтинку літератури і науки та допущення приватної ініціятиви в торгівлі, частинне звільнювання політичних та інших в'язнів, які не становлять загрози для спільноти, не викликають великого ентузіязму в сателітних країнах Східньої Европи.

Західні політичні спостерігачі говорять радше про розгубленість у Чехо-Словаччині, Східній Німеччині і Болгарії, обережний ентузіязм у Польщі, Румунії і Мадярщині, позитивну реакцію в західньоевропейських країнах. Польський лідер, перший секретар Польської Об'єднаної Робітничої (комуністичної) партії Войцєх Ярузельскі, який відчуває систематичний тиск на нього великої частини свого народу, намагається тепер максимально використати новий напрям кремлівських лідерів, хоч Польща і Мадярщина і так користуються найбільшою культурною і релігійною свободою серед сателітних країн.

Натомість чехо-словацькі комуністи дуже обережно сприймають совєтські „реформи", знаючи істоту комуно-московського імперіялізму, який міняє своє обличчя згідно з потребами й інтересами Москви. Газета „Руде Право", яка є офіційним органом компартії в Чехо-Словаччині, подібно, як „Правда" в СССР, навіть не друкувала останньо виголошених М. Ґорбачовим промов у яких він говорив про „гласность" й інші „реформи", пояснюючи цю обставину технічними недотягненнями, але західні аналітики і знавці підсовєтської проблематики кажуть, що це радше спротив опозиції у чехо-словацькій компартії до „реформ" в СССР.

Подібна ситуація існує у двох інших сателітних країнах, Східній Німеччині і Болгарії, хоч остання не займає виразного становища і тримає своїх громадян „ізольованими" від подій, які відбуваються в СССР. Все, що в Болгарії можна довідатись про, наприклад, звільнення політв'язнів це те, що звільняють, мовляв, тільки тих, яким вже вигас реченець засуду. Багато більше правди знають тільки ті особи, які мають доступ до радіопередач зі Заходу.

Східньонімецький лідер Еріх Гонекер прославляв недавно економічний ріст своєї країни, але вже не покликався на „старшого брата" і взагалі нічого не згадував про події в СССР. Ґустав Гусак, чехо-словацький лідер закликав до обережности і посередньо нагадував про „празьку весну" та „непотрібне напруження" між східніми альянтами маючи на думці здушення совєтськими танками в 1968 році уряду Александра Дубчека і тих, які його підтримували.

Не зважаючи на офіційне становище урядів сателітних країн, населення Польщі, Мадярщини і Чехо-Словаччини, яке має можливість слухати і оглядати совєтські радіо і телепередачі, позитивно реагує на зміни на Сході надіючись, що взірець „нового суспільства" пропонованого в СССР М. Ґорбачовим перенесеться до їхніх країн.

Індійські газети критикують Р. Ґанді

Ню Делі. — Як повідомив зі столиці Індії репортер газети „Ню Йорк Таймс" Стів Вайсман, прем'єр-міністер Індії Раджів Ґанді визнав, що його „медовий місяць" закінчився. Підтверджуючи цю оцінку ситуації в Індії, С. Вайсман в подробицях повідомляє про критику Р. Ґанді на сторінках індійських газет.

В тижневику „Індія Тудей", що виходить в Ню Делі англійською мовою появилася стаття, яка обвинувачує прем'єра у всіх можливих гріхах, в тому числі і в некомпетентності. С. Вайсман підкреслює, що цей тижневик звичайно підтримує Р. Ґанді, тому критична стаття на сторінках журналу зразу звернула на себе загальну увагу.

Критики зосередились на недавньому звільненні з поста міністра закордонних справ А.П.Венкатесварана. Міністер дізнався про це лише після того, як про його усунення Ґанді повідомив на пресовій конференції. Така метода позбуватися міністрів викликала зрозуміле обурення не лише самого А.Венкатесварана, але й багатьох співпрацівників міністерства.

Викликало критику і несподіване рішення Ґанді перевести Вісманата Сінґха з міністерства фінансів, де він користувався репутацією ініціятора багатьох економічних реформ, в міністерство оборони. Переведення В. Сінґха у військову установу Ґанді пояснив напруженою ситуацією на кордоні з Пакістаном. Однак критики твердять, що таке пояснення Ґанді про становище на кордоні не відповідало реальній дійсності і що прем'єр хотів здобути „політичні дивіденди" з нібито напружених відносин з Пакістаном.

На думку самого Раджіва Ґанді, критика в індійських газетах на його адресу не свідчить про те, що він втратив довір'я. Ґанді всіма способами намагався захищати рішення про усунення міністра закордонних справ і про переведення Сінґха в міністерство оборони.

Кубинці будуть працювати в Сибірі

Гавана. — Покликуючись на місцеві газети і на розмови з урядовими чинниками, а також з совєтськими представниками на Кубі, англійське пресове аґентство Ройтерс повідомило про великий кубинсько-совєтський проєкт, згідно з яким у східньому Сибірі будуть працювати тисячі кубинців.

Угода терміном на 10 років була підписана в січні у Москві. Вона передбачає будівництво в Хабаровському краї спеціяльного поселення для кубинців, які будуть працювати на заготівлі лісу і в лісокомбінатах В цьому поселенні будуть побудовані багатоквартирні доми, театри, культурний центр, крамниці, адміністративні будинки. Тут будуть жити 7,500 кубинців.

Як пишуть кубинські газети, ідея такого договору належить Фіделеві Кастрові і появилася в нього два роки тому, коли виявилося, що Совєтський Союз не в стані виконати договір про доставу Кубі лісоматеріялів. Саме тоді, як пише кубинська преса, Ф. Кастро вирішив: а чому самі кубинці не можуть працювати на заготівлі лісу і в совєтській лісорозробній промисловості?

В минулому році перших 50 кубинських „комсомольців" запозичували досвід на підприємствах лісової промисловости в Комі. В цьому році 800 кубинців поїдуть в Хабаровський край „закладати" робітниче поселення.

Покликуючись на офіційні кубинські джерела, аґентство Ройтерс повідомляє, що держава буде посилати в Сибір лише керівників кубинських будівельників, а всі інші робітники будуть „добровольцями".

„Кубинська" лісова ділянка буде займати величезну територію — 8,000 квадратних миль. Це становить п'яту частину території Куби. Тут плянується заготовити за 10 років 170 мільйонів кубометрів деревини.

Цікаво, як будуть почувати себе „добровольці", яких кастрівський уряд за найменшу провину буде висилати в Сибір? Кубинці, які привикли до цілорічного літа, змушені будуть жити і працювати там, де більшу частину року стоять сильні морози. Але офіційна преса Гавани привикла писати про „героїчні будні", а не про те, як будуть жити кубинські „добровольці" серед снігів і працювати в умовах сибірських морозів.

М. Скорупська звітуватиме у „Свободі" і „Тижневику" про процес І. Дем'янюка

Джерзі Сити, Н. Дж. — Марта Скорупська, професійна двомовна журналістка, виїжджає сьогодні до Єрусалиму з метою звітування про процес Івана Дем'янюка у „Свободі" і „Українському Тижневику". Як відомо, процес має початися у понеділок, 16-го лютого ц.р.

Коли стало відомо, що процес І. Дем'янюка має початись у наступний понеділок, УНСоюз і його видання заанґажували М. Скорупську до звітуваня про цей процес і в останньому тижні узгіднили та полагодили всі формальності зв'язані з цим.

М. Скорупська, колишній редактор журналу „Сучасність" та співробітник „Радіо Свобода", буде в Єрусалимі принаймні 10 днів, а відтак, залежно від того як процес розвиватиметься, зробить рішення чи лишатись надовше, чи повернутись до Ню Йорку і відтак знову поїхати до Єрусалиму, коли процес наближатиметься до кульмінаційної точки.

Сестри Василіянки вітали Митрополита в день іменин

Філядельфія (Сестра Є. Роман). — У вівторок, 20-го січня ц.р. Митрополит Стефан Сулик був почесним гостем у матірнім домі Сестер Василіянок у Факс Чейсі Па., де вони його вшанували з нагоди дня іменин.

Святкування почалось о год. 5:30 вечора. В супроводі Сестри Міріям Кляри, провінційної ігумені, Митрополит прибув до монастирської їдальні, де вже очікували почесного гостя Сестри Василіянки і о. Йосиф Балл, капелян. Сестра Кляра привітала Митрополита Сулика в імені всіх Сестер та висловила щиросердечні побажання з нагоди іменин. Присутні Сестри привітали Митрополита оплесками і радісним многоліттєвієм. Ігуменя вручила в дарунку різьблений дерев'яний ручний хрест Митрополитові. Опісля всі присутні засіли за столи щоб спожити святочний обід при веселій атмосфері.

Сестра Міріям Кляра (зліва) заінтоновує многоліттєвіє в честь Митрополита С. Сулика.

У своєму слові при кінці обіду Митрополит Сулик сказав, що приємно Йому ділитись радощами цього свята з Сестрами, дякував з за теплу гостинність, ласкаву пам'ять, гарні желання та дарунок.

Митрополит пригадав Сестрам, що вшанування пам'яті св. іменників це подивугідна річ, тому ми обов'язані молитись до них, бо вони допомагають нам в потребі. Митрополит провів кінцеву молитву по обіді та зустрічав Сестер перед від'їздом до Філядельфії.

ВЕЧЕРНИЦІ „ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ"

Тінек, Н. Дж. — Традиційні вечерниці „Червоної Калини" з презентацією дебютанток і бенкетом відбудуться в суботу, 28-го лютого ц.р., тут в Ловз Гленпойнт готелі, лише 5 хвилин від моста ім. Вашінгтона. До танців приграватиме оркестра „Темпо".

Вступ виключно за запрошеннями, за якими слід звертатися до Евгена Брожини на число телефону (201) 935-6233. Дебютанток слід зголошувати до Марти Кічоровської-Кебало на число (718) 291-4166.

У СВІТІ

ДРУЖНЯ СПІВПРАЦЯ Кенії із З'днаними Стейтами Америки і Великобританією захиталася в останньому часі через дві дуже чутливі справи, а саме, непошанування прав людини в тій африканській країні і хворобу АІДС. Політичні діячі Кенії з обуренням відкинули здогади американських і британських вчених, що джерелом страшної смертельної хвороби є Африка, а зокрем Кенія. Крім того тамошні лідери виступали з гострою критикою проти конґресмена Говарда Волпі, демократа з Мишиґену, який, простудіювавши цілий ряд документів, прийшов до висновку, що тамошній режим нічим не відрізняється від комуністичних режимів у Східній Европі, або правих в Південній Америці. Покищо уряди ЗСА і Великобританії які втримують дипломатичні й торговельні зв'язки з Кенією, не погрожують санкціями, хоч серед американських законодавців, головно демократів, вже чуються голоси затурбування

У ФІЛІППІНАХ відновилися бої між урядовими військовими частинами і комуністичними партизанами. У висліді зударів, а зокрема засідок комуністів, досі загинуло вже 18 осіб і чимало були поранені. У цьому зударі були поранені також 12 цивільних осіб, які попали у перехресний вогонь обидвох озброєних груп. Вміжчасі також стало відомо, що уряд президента Коразон Акіно вирішив звільнити усіх вояків і старшин з військової служби, які брали участь в антиурядовому повстанні 27-го січня ц.р., і тим самим відкрити шлях для цивільного суду, який судитиме їх за намагання перевороту в країні при допомозі зброї

ЛІДЕР ОПОЗИЦІЇ в Ірляндії Чарлз Гогі, який має вигляди виграти вибори, починає злагіднювати свої раніші контроверсійні заяви, що Ірляндія зірве з Великобританією договір про Північну Ірляндію і змагатиметься з за прилучення тієї частини до Ірляндії. Під тиском публічної опінії і гострою критикою британської преси Гогі, правий республіканець, заявив під час інтерв'ю, що демократичні держави західнього стилю повинні респектувувати підписані їхніми урядами договори, щоб не створювати ще більшого хаосу на міжнародному відтинку. Як відомо, у Північній Ірляндії ведеться довгорічна війна, з одного боку проти домінації Англії, а другого католиків проти протестантів. У висліді цієї війни сотні ірляндців згинули, а тисячі були поранені

В АМЕРИЦІ

ПЕРЕГОВОРИ МІЖ З'єднаними Стейтами Америки і Совєтським Союзом у справі обмеження нуклеарних випробувань, що відбуваються в Женеві, перервані на п'ять тижнів, до 16-го березня. Чергова рунда переговорів не привела до будь-яких результатів і обидві сторони обвинуватили одна одну у відсутности проґресу. В центрі уваги учасників американсько-совєтських переговорів були два договори — 1974 і 1976 років. Договори були підписані як у Вашінгтоні, так і в Москві ,але ні одна з сторін не ратифікувала їх. Ці договори навіть не були передані на ратифікацію в Сенат ЗСА: у зв'язку з тим, що не можна було перевірити, чи інша сторона виконує цей договір, американські законодавці не збиралися ратифікувати його. А Совєтський Союз не ратифікував договір, бо неперед оголосив, що зробить це лише після того, як ЗСА ратифікують його. Виступаючи на пресовій конференції, керівник американської делеґації Роберт Баркер сказав, що як тільки ці угоди будуть ратифіковані, можна буде негайно почати переговори про зменшення, а потім і повне припинення випробувань.

ПОКЛИКУЮЧИСЬ НА ДЖЕРЕЛА в Білому Домі, репортер газети „Ню Йорк Пост" у Вашінгтоні Л. Лейтем повідомив, що якщо американські закладники будуть вбиті, то З'єднані Стейти Америки нанесуть удар на одну із баз терористів. У своїй кореспонденції з Вашінгтону Л. Лейтем називає імена лідерів терористів і вказує розміщення їх баз. Він згадує, зокрема, премєр-міністра Ірану Гуссейна Мусаві, який із-за куліс керує діями терористичної організації „Гезболля".

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР ЦК КПСС Міхаїл Ґорбачов обвинуватив З'єднані Стейти в „державному тероризмі". Приводом для такого обвинувачення послужило перебування біля берегів Ливану військових кораблів американської шостої фльоти. „Вони — сказав М. Ґорбачов про американців, — відкрито погрожують покарати народ і країну за дії групи екстремістів. Але не можна боротися з тероризмом засобами державного тероризму, який являє собою навіть більший злочин, бо веде до загибелі великої кількости людей". М. Ґорбачов обвинуватив також З'єднані Стейти в „акціях аґресії проти Лівії" і в „грубому шантажі Сирії".

ЛАВА ПРИСЯЖНИХ пред'явила обвинувачення у вбивстві 12-ом школярам з району Говард Біч, Н. Й., які, на думку лави присяжних, керувалися расистськими мотивами, коли в кінці грудня минулого року напали на трьох неґрів. Один з неґрів втікав від переслідувачів, вискочив на дорогу, попав під авто і загинув. У вівторок рано, 10-го лютого, всі обвинувачені були доставлені у 112-ий відділ поліції у Форест Гіллс, а звідти переведені до в'язниці. Губернатор стейту Ню Йорк Маріо Квомо призначив для ведення справи спеціяльного прокуратора Чарлза Гайнса

В НЮ ЙОРКУ НА П'ятій авеню відбулася парада на честь залоги яхти „Старс енд Страйпс", яка відвоювала минулого тижня в Австралії чашу Америки. В параді взяв участь посадник Ню Йорку Едвард Кач та посадник Сан Дієго Морін О'Коннор, куди належить яхта переможців, а також мільйонер Доналд Трамп, який організував параду і оплатив всі зв'язані з нею видатки. День перед тим переможців прийняв у Білому Домі президент Роналд Реґен

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Tel.: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Вашінґтон і Лінколн

Джордж Вашінґтон був першим президентом З'єднаних Стейтів Америки і дістав почесне ім'я у своїх земляків, як „батько народу". Його прізвище стало символом американської свободи і демократії, його утотожнюють з конституцією, прийнятою 17-го вересня 1787 року, він підписаний перший на тексті конституції. Її прирівнюють тільки до англійської „Маґна харта" з 1215 року і до вибуху великої французької революції, що її символом стало здобуття паризькими демонстрантами фортечної в'язниці 14-го липня 1789 року. Американська конституція стала мрією також поярмленого українського народу і Тарас Шевченко склав у 1857 році у Нижньому Новгороді, далеко від України, свою славетню поему „Юродивий" із незабутнім зворотом: „...Коли ми діждемося Вашінґтона з новим і праведним законом? А діждемось таки колись!"

Джордж Вашінґтон був аристократом і заможною людиною. Під кінець свого життя був власником 40,000 акрів землі у Вірджінії і 70,000 акрів на території, яка тепер є Західньою Вірджінією. Був військовиком, помер на 67-му році життя на гостре запалення горла, якого набрався, коли серед сніговії об'їздив свою велику земельну посілість.

Коли перший президент Америки Джордж Вашінґтон є „батьком народу", то 16-ий з черги президент Абрагам Лінколн перейшов до історії, як „великий еманципатор". Незаможний, на різних підрядних роботах, згодом став адвокатом. Був завжди проти існування в південних стейтах невільництва чорних. Коли Конґрес прийняв так званий Акт Кензас-Небраска, яким поширювано невільництво, він склав історичну заяву: „Нарід не може бути наполовину вільний і наполовину невольницький". Як страшенно ті його слова, сказані у 1858 році, під час виборчої кампанії до сенату, підходять і до теперішнього світу, поділеного на вільну і невільницьку частини. Лінколн програв тоді вибори, але став відомий в цілій Америці, як фанатичний звеличник єдности народу. Тому в два роки пізніше отримав на конвенції Республіканської партії номінацію, як кандидат на президента і виграв ті вибори, дармащо до тієї перемоги причинилося чимало розбиття в Демократичній партії, від якої кандидували аж два мужі і розбили голоси.

Абрагам Лінколн був одною із найбільш кольоритних постатей в історії Америки. Високий, худощавий, негарний обличчям, але першорядний промовець, був предметом численних карикатур. Вже коли після виборчої вигри їхав каретою із свого стейту Іллиной до Вашінґтону, його повідомили, що чигають на нього змовники і він виминув місто Балтимор, де його вороги плянували атентат на нього. Подорозі чорні вітали його, як свого спасителя. Вже пізніше, під час громадянської війни, коли Лінколн прибув до центру південних конфедератів Ричмонду, якийсь мурин упав перед ним на коліна і хотів поцілувати його в руку. Лінколн заявив: „Ти не клякай перед мною, а клячи перед Богом і подякуй Йому, що дав вам свободу".

14-го квітня 1865 року сидів президент Лінколн із своєю дружиною Мері Тодд і двома іншими особами в театрі, коли до льожі увійшов актор Джан Бут і одним пострілом з пістолі смертельно ранив Лінколна, який помер на другий день, не відзискавши притомности. Вбивник зіскочив із льожі і звихнув собі ногу, все ж зміг утекти разом із гуртком спільників-змовників кінно на південь. Військовий Департамент (тепер Департамент оборони) проголосив 100,000 дол. нагороди за схоплення вбивника. Кінна погоня за вбивником наздігнала втікачів на одній фармі у стейті Вірджінія й оточила обору, в якій скривався вбивник. Обору підпалили і один вояк застрілив Джана Бута. Семеро змовників, між ними одну жінку, яка переховувала у себе змовників схопили, і судили та всіх засудили на смерть. Наступник Лінколна на президентському пості Ендрю Джансон відмовився помилувати засуджених.

За Лінколна не тільки скасовано невільництво і збережено унію, але сталися дві події, вирішні для економіки і транспортації: відкрито джерела нафти і збудовано перший великий залізничий вагон „пулман".

Прожив Абрагам Лінколн всього 56 літ, згинув за своєї другої каденції урядування, але перейшов до історії не тільки Америки, а всього людства, як величча постать, інша як Вашінґтон, але форматом не менша.

Михайло Кучер

„ПРОРОСТАННЯ" В МАЙБУТНЄ СОВЄТСЬКОЇ МОЛОДІ

Про стан незадоволення усіх верств совєтського суспільства, включно з молоддю, вже можна писати в СССР, але покищо не в Україні. Зокрема про таке явище пише совєтська преса по-російськи. З УССР прийшли тільки несміливі протести на З'їзді письменників України.

Те, про що вже досить сміливо пише „Літературна Газета", ще не може писати „Літературна Україна". Так, 3-го жовтня 1986 року в „Літературній Газеті" видруковано досить велику статтю під заголовком „На перехресті" („На перекрестке"). На зустріч з редакцією „ЛК" запрошено „неофіційних представників молоді". Сам факт „запрошення" молоді вартий уваги. Запрошено „незадоволену молодь". Звичайно нічого нема дивного в тому, що молодь всіх устроїв завжди незадоволена. Такою вона була навіть в античній Греції. Але в СССР справа інша.

Сам словник совєтської молоді щось незвичайне. Невтаємничена людина нічого не розуміє. Такою є і „мова" совєтських злодіїв і взагалі „блакитних". Коли вийняти з тексту вираз „тумовка" то без пояснення звичайними словами він зовсім незрозумілий. В перекладі на звичайну нормальну мову це означає певну групу молоді, може як американський „ґенг". До таких умовних засекречених виразів належить „фанасти", або „менталісти". Ще недавно в СССР такі вирази були незрозумілі і викликали заперечення, або незадоволення. А вже сьогодня тих виразів не можна ігнорувати. За ними ховається неофіційне життя молоді, незадоволеної сучасним станом СССР.

Зустріч „ЛГ" з незадоволеною молоддю приготовано, можна сказати, ґрунтовно. У зустрічі з боку „ЛГ" взяло участь тринадцять докторів і працівників редакції. Запрошено шість хлопців і одну дівчину.

Існує група молоді під дивною назвою „фірма". Вона скуповує театральні квитки і перепродує їх по вищим цінам. Звичайна спекуляція. Існує група „довговолосих", щось як американські „гиппі". Ця група називає себе „система". До „системи" належала і запрошена дівчина Маруся. Є дуже популярний рух молоді „Клюб самодіяльної пісні". Провідники тих груп шукають „однодумців", з якими „можна зробити щось реальне". Ця група цікавиться суспільними процесами і називає себе „оптимістами". Конкуруючі групи вирішують конфлікти бійкою, яку чомусь називають „лом". Досить цікаве тут правило — не можна битись ногами. Група молоді „система" не хоче працювати, але хоче добре жити і пити.

Завдання усіх неофіційних груп молоді — викликати серед суспільства переляк.

Далеко не все написала про незадоволення совєтської молоді „ЛГ". Не вияснено чому всі конфлікти кінчаються бійкою, не сказано скільки молоді вживає алькоголь і наркотики. Звідки на це бере гроші. І — головне, що заставило совєтську молодь в таких фантастичних формах виявити опозицію до системи.

Було з боку „ЛГ" обережне питання — „чого, ви, молодь, хочете?". І цікава відповідь — „ми самі точно не знаємо чого хочемо, але не хочемо того, що є. Ми розчавлені надміром неправдивої і конфліктної інформації. Зверху здається ніби все добре, але тільки зверху. Ми хочемо самі думати. Наша мета активізувати усю совєтську молодь і пробувати самим щось зробити. Ось, наприклад, „указ" про заборону горілки, наркотиків. Але всі п'ють, як і пили".

Коли редакція „ЛГ" запропонувала молоді клюб, де можна говорити „про все", відповідь була також незвичайна для СССР — „для дискусії не потрібен дозвіл зверху".

„Наша молодь має „прорости" у будучність, це означає вже сьогодні формувати СССР з думкою про завтра". Треба, думає молодь, дозволити всі групи, які не протирічать законам СССР і щоб провідники були не партійні, а свої.

Очевидно це бажання не легко виконати за теперішнього режиму, але воно характеристичне само по собі. Молодь совєтська, так як і польська, хоче сама керувати своєю долею.

Напевно так само думає молодь України, але покищо мовчить.

Володимир Жила

РЕЗУЛЬТАТ ТІСНОЇ СПІВПРАЦІ

Анатоль Вовк, „Англійсько-український словник назв кольорів і кольорознавства", за ред. Богдана Струмінського. Бібліотека українознавства, том 55 (Ню Йорк — Париж — Сидней — Торонто: Наукове Товариство ім. Шевченка, 1986), стор. 94.

Проблема розвитку української лексикографії стоїть чим раз більше в центрі уваги наших науковців. І це не дивно. Адже без добре опрацьованих тлумачних і перекладних словників не може бути й мови про успішне здійснення завдань, поставлених перед українською наукою, школою, пресою тощо.

Рецензована праця Анатоля Вовка є багатоаспектною спробою дати перший „Англійсько-український словник назв кольорів і кольорознавства". У народів, що мають свої держави над укладенням такого словника, працює цілий колектив наукових працівників мовознавства й технічних наук. У нас, розсіяних по цілому світі, уклала це одна людина, окрилена ідеєю служити своїй лексикографії і її практичному застосуванню. Щастя, що Анатоль Вовк (нар. 1921 р.) не тільки визначний хемік (має 33 патенти зареєстровані в 11 країнах), але й не менше визначний лексикограф. Цій останній галузі науки він віддав своє знання, своє вміння працювати систематично, щоб в своєму остаточному результаті показати себе творчим. Таким він є в рецензованій праці, яка є піонерським зусиллям, над яким автор трудився п'ятнадцять років. Такого словника поки ще не має в совєтській Україні. Там ще не додумалися, що потреба такої праці насправді існує. Хочемо вірити, що словник А. Вовка стане збудним засобом і швидко й там появиться така праця.

Рецензований словник складається з таких частин: вступ по-англійськи, вступ українською мовою (зміст словника і побудова перекладів, вибір гасел для реєстру словника, проблеми українського перекладу, подяка), скорочення і домовлености (значення кодів джерел у реєстрі словника), англійсько-український словник назв кольорів і кольорознавства (стор. 17-60), додаток І: система Universal Color Language та її пристосування до української мови, українські назви головних кольорів, визначування ступенів ясности і насичености в УНК (Універсальне назовництво кольорів), правопис складених назв кольорів, терміни для опису кольорів та їхні українські відповідники, додаток ІІ: показник українських назв кольорів та їхніх англійських відповідників, українські національні кольори, джерела і література до теми. У словнику є також дві діяграми: діяграма брили кольорів (подана схематично) й діяграма взаємовідношення відтінків ясности та насичености в системі Універсального назовництва кольорів.

Словник налічує близько 950 англійських гасел і розрахований, як сказано в передмові, на те, щоб стати „оригінальним причинком до української лексикографії", а також корисним для „кожного, хто має до діла з кольорами як у мистецтві, так і в щоденному житті" (стор. 10).

В основу реєстру англійських гасел укладач поклав найбільш поширені назви кольорів, як також терміни кольорознавства, що є у загальному мововжитку та є в реєстрі авторитетних словників англійської мови. У словник ввійшли також додаткові назви кольорів, що є засвідчені у важливих колекціях зразків кольорів, як також деякі новіші назви кольорів, поширені в американському побуті нашого часу. Українські відповідники вибрано з усіх доступних джерел (насамперед, з „Словника української мови", 1970-1980 роки. Цей словник, що вийшов у 11-ти томах, найкраще відображає стан і розвиток лексики сучасної української мови й засвідчує поважний лексико-фразеологічний фонд у галузі науки. Проте, — як стверджує А. Вовк, — не все, що стосується кольорів і кольорознавства можна було в ньому розшукати). Тут треба ствердити, що українська література назовництва кольорів поки ще невелика.

Описові переклади назв кольорів автор зробив на базі американської системи Universal Color Language (Універсальне назвознавство кольорів). І тут перед ним виринули деякі семантичні проблеми (наприклад, різниця між назвами блакитний і ясносиній), а також проблеми правопису складених назв кольорів. Нелегко було також скласти „Показник українських назв кольорів" (додаток ІІ). „Щоб якось розв'язати цю проблему, — як пише автор, — українські назви кольорів у показнику зібрано в одинадцять груп, таких як: жовті кольори, червоні кольори, назви кольорів волосся, тіла та очей, назви мастей тварин тощо" (стор. 13).

У словнику автор дуже послідовно подає реєстр українських відповідників, і так у нього на першому місці стоять завжди найактуальніші й найчастіше вживані слова, а далі слідують всі інші можливі українські слова — відповідники. Наголоси на українських словах подано тільки тоді, коли ці слова мають непевні наголоси. Таким чином, словник допомагає зафіксувати літературне наголошення у всіх таких випадках.

Дуже цікавим додатком до словника є статтія „Українські національні кольори". У ній автор коротко розглянув кольори українського прапора, починаючи з 1918 року. Він пише: „Уточнення цих кольорів, їхній кольорознавчий опис трудний з двох причин. Поперше, тільки нечисленні примірники автентичних прапорів цієї доби збереглися (а збережені полотнища за приблизно 65 років напевно помітно змінили свою кольористичну характеристику); подруге, всі прапори того часу напевно не мали кольорів точно цієї самої ясности, та насичення (не говорячи вже про відтінки різновидности кольорів)" (стор. 87). В цій статті, що стоїть на доброму науковому рівні, А. Вовк приходить до заключення, що кольори українського прапора за системою Універсального назовництва кольорів — це сильний синій (текстильний варіянт) і ярий оранжово-жовтий. Звичайно, це систематичні науково витримані описові назви.

У чому ж позитивні риси рецензованої праці? Поперше, на матеріялі словника, автор розкрив свої наукові основи й показав методу, за якою він його уклав. Подруге, автор правильно виявив і розподілив лексику кольорів, не зважаючи на те, що в його роботі не були йому відомі такі спеціялізовані двомовні словники. Потретє, сумлінне дослідження

(Закінчення на стор. 8)

З України про Україну

РУКОТВОРНА КРАСА

Гуцульщина, Косівщина з давніх-давен славляться неперевершеним народним мистецтвом, самобутніми звичаями, святами. Нині на Гуцульщині широкого розголосу набули нові традиції, з'явилися народні свята, такі як свято пісні і квітів, свято весни, осені і зими, свято проводів на полонини тощо. Минулої осени на Косівщині зародилося ще одне народне свято — традиційних гуцульських ремесел і фолкльору, яке вперше відбулося в Косові на площі біля пам'ятника великому Каменяреві. На святі демонстрували свої вироби ткаля із села Рожнів П. Борук, керамічні вази Г. Білянської, бондарські речі О. Хованця, килими М. Павлюк. Усім сподобалися чудові писанки відомої майстрині із села Космача М. Чонтуляк. Потім виступили з концертом фолкльорні колективи Косівщини, зокрема етнографічний ансамбль з села Черганівка, ансамбль „Джерела" Косівського будинку культури, фолкльорний ансамбль села Прокурава та інші. Майстри кулінарії частували традиційними гуцульськими стравами. І так елімінуються старинні гуцульські традиції і звичаї, насаджуються нові „фолкльорні" з дешевим косметичним забарвленням.

КАРТИНИ, НАМАЛЬОВАНІ ГОЛКОЮ

У квартирі жительки Чернівців О. Винокурової часто бувають гості. Вони з великим зацікавленням знайомляться з картинами, створеними талановитою вишивальницею за 40 років. Тут можна побачити й яскраві натюрморти, і пастельні пейзажі, психологічні портрети, полотна на історичну тему. Туристи з Франції, побачивши роботи буковинської рукодільниці, назвали її справжньою артисткою, в якої золоті руки.

У МУЗЕЇ ОСТАПА ВЕРЕСАЯ

Колекція музею кобзаря Остапа Вересая в Сокиринцях Срібнянського району на Чернігівщині, про створення якого, буваючи тут, висловлював думку Максим Рильський, зросла до 200 експонатів. Майже половина зібраного є оригінальними речами. Тут можна побачити народний одяг часів співця, старовинні меблі, художні твори. Образ „українського Гомера" виконав з ґіпсу київський скульптор Іван Зноба. Музей розташований у двох кімнатах колишнього палацу Ґалаґана. Тарас Шевченко, гостюючи в Сокиринцях, зустрічався з Остапом Вересаєм, називав його братом. Тепер у музеї будуть і музикальні релікві. Популярний артист Анатолій Солов'яненко передав сюди платівки із записами українських пісень у власному виконанні. Ще одну платівку зі своїми піснями подарувала музеєві заслужена капеля бандуристів України під час кобзарського свята на землі Остапа Вересая.

КОСМІЧНИЙ ГІСТЬ

Ні марсіяни, ні міжпростірні кораблі, ні навіть звичайні літаки не снилися тієї ночі жительці міста Ромни Сумської области Л. Приходько. А тимчасом до неї у вікно постукав гість із космосу. І не просто постукав, а розбив шибку. Не сон і не фантастика: на підвіконні лежав темно-бурий камінець. Про його космічне походження Л. Приходько довідалася пізніше, коли до Ромен завітав Д. Макаренко, доктор геологічних наук, заступник директора Інституту геології Академії Наук України, куди жінка надіслала цікаву знахідку. „Роменський камінець не є одинак, — розповів Д. Макаренко. — На думку вчених, подібним метеоритам понад 5 мільйонів років. Це відламки пляпети, що існувала дуже давно між Марсом і Венерою. Камінці з неї нерідко потрапляють у зону тяжіння Землі. Щороку на її поверхню падає 5-10 пришельців. Таких космічних гостей, як роменський метеорист, на Сумщині знайдено шість, а всього в Україні 34.

БОРИСЛАВОВІ — 600 РОКІВ

У цьому році місто прикарпатських нафтовиків відзначить 600-річчя. Цифра „600" прикрашує фасади будинків, вітрини крамниць, автобуси. Незабаром відкриє двері краєзнавчий музей, експонати якого розкажуть про довгу і нелегку історію міста. Здавна звідси у різні країни возили сіль, а на початку минулого століття відкрили велике нафтове родовище. Видатний український письменник Іван Франко написав повість „Борислав сміється", у якій відобразив мужню боротьбу робітників за свої права. Шкода тільки, що більшість видобутої українськими руками з української землі ропи не залишається в Україні.

„СМЕРЕЧИНУ" ЗАПРОШУЄ ГАМБУРГ

До багатьох нагород і дипломів, які одержав самодіяльний народний ансамбль танцю „Смеречина" з Вижниці Чернівецької области на міжнародних оглядах-конкурсах і фестивалях, долучилася ще одна нагорода. Аматорський колектив з берегів Черемоша став першим володарем европейської нагороди народного мистецтва, заснованої у Західній Німеччині. Голова ради цього фонду, професор Ґеттінгенського університету Рольф Бредніх, який прибув на Буковину, вручив ансамблеві диплом, пропам'ятну медалю і чек на 20,000 марок. „Смеречина" з великим успіхом виступала у багатьох містах і селах країни, а також у Польщі, Чехо-Словаччині, Румунії, Югославії, Франції. Гість з Західньої Німеччини передав „Смеречині" листа від засновника фонду европейської нагороди народного мистецтва. В ньому Альфред Тепфер запрошує ансамбль відвідати Гамбург і виступити там з концертом.

Лев Яцкевич

АНАТОМІЯ „СПИЛУВАННЯ"

або семантичний дискурс про українсько-англійське мовне посвоячення

ІІ.

А тепер розгляньмо таке популярне у нас слово, як „Кат України", що ним закосичена майже кожна промова на наших безсмертних Академіях. На жаль, досі, мабуть, жодному промовцеві не промайнуло навіть крізь голову що слово кат присвоїли собі англосакси та, додавши до нього ще одно українське слово „лет", зробили з нього котлета (cutlet). Те саме можемо сказати про два популярні, українські слова: „так" і „ні". Обидва ті слова англійці включили до свого „Vocabulary", тільки їх трохи інакше „проспилували". І так, зі слова „ні", вони зробили коліно (knee), а із слова „так" (tack) цвяшок, з широкою головкою, який галичани називають з-німецька „шпанеглен". Або розгляньмо таке поетичне слово, як очі, або, як у нас часто говорили на селі, вочі. Коли порівняємо те слово з англійським дієсловом to watch, побачимо між ними велику схожість, і звукову і змістову. До речі, сьогодні вже багато нових еміґрантів сидить вечорами у фотелі та „вочує" телевізію. Замість зустрінути когось, у нас на селі говорили, стріти когось. А те слово до речі, має той самий корінь, що англійське слово street (стріт), вулиця, від якого мабуть виводиться українське слово „Стрітення Господнє".

Щоб перевірити, хто від кого собі ті слова присвоїв, слід було б провести науковий дослід.

У своєму чудовому оповіданні „Ніч перед Різдвом", Микола Гоголь описує колядників, що йдуть з колядою до козака Пацюка, що мав на селі славу характерника. Колядники, із „звіздою" в руках та з трепетом в серці підходять від його вікно та заглядають, крізь вільне від паморозі місце, до середини.

І що вони бачать? — На глиняній долівці сидить козак Пацюк, з оселедцем на голові, довжелезними вусами та відчиненим ротом. Напроти нього стоять дві червоні макітри, одна з варениками, а друга з топленим маслом. Мов за приторком чародійної палички, вареники з одної макітри вплигують до другої макітри з маслом, а з неї, до відчиненого рота Пацюка.

Ми згадуємо про цю характеристичну сцену з макітрами, тому що слово макітра (в давальному відмінку) має два склади, з англійським звучанням: „мак" і „трі". Мак, в латинськім альфавіті, Mac, або Mc, становить приставку багатьох шотландських та ірляндських прізвищ, що виводиться від старокольтського слова „mac" — син, нпр MkCarthy (чи МекКой (McCoy).

Другий склад — трі, це англійська назва дерева (tree), що становить, до речі, матеріял, з якого споруджений важливий компонент макітри, макогін. Коли порівняємо англійське прізвище McOhon з нашим макогоном, мусимо ствердити між ними велику схожість. Не зважаючи, проте, на своє англійське пов'язання макогін сповняв на Україні подвійне завдання: у куховарстві, він правив за знаряддя до розтирання маку в макітрі, а в подружжі, за наступальну зброю, якою сільські Одарки та Горпини приборкували часто підхмелені темпераменти своїх законних чоловіків.

Вертаючись, проте, до англійської мови, якої 10-фунтовий, тлумачний словник Вебстера становить джерело національної гордости американців, то виявляється, що ця багатюща мова — в дійсності становить суміш чотирьох різних мов: кельтської, латинської, французької та німецької.

На жаль, досі філологи світу не відкрили в тій суміші ще п'ятого компоненту — української мови. Загально вважають, що кельтська мова (Gaelic) це мова англійських автохтонів, що нею вони говорили, ще перед окупацією Британського острова римлянами. Вона характеристична короткими одно — і двоскладовими словами такими, як: spear, hook, grab, push, car, scotch, sip, чи bar.

Дозвольте мені, дорогі читачі, перевести семантологічну аналізу кожного з тих слів та доказати вам їх українське пов'язання.

Почнім від слова spear (спір) — спис; це слово, живцем запозичене з української мови, означає: вияв, незгоди, суперечки, чи словного двобою. Слово спір походить від популярного у нас дієслова спорити. Ми впровадили це слово до нашого доказового матеріялу тому, що воно є складовою частиною прізвища найбільшого драматурга світу, Вілляма Шекспіра, чи пак, Шейкспіра, що в дослівному перекладі означає людину, що потрясає списою. За авторство його творів ведеться, ще й досі, завзятий спір (sic!) поміж шейкспірознавцями цілого світу, з яких одні твердять, що автором його творів був справжній Шейкспір, а інші приписують їх авторство проф. Марлову. Але, без уваги на вислід цього літературного спору, сам факт, що слово спір українського походження, доказує, що Вілліям Шейкспір по прізвищу — напівукраїнець.

Слово hook (гук) — гак, здавалося б на 100 відсотків англійське, в дійсності, також українського походження. На доказ дозволяю собі навести уривок відомої української пісні „Ой, гук, мати гук, де козаки йдуть!"

Закінчення буде.

ПРОТОКОЛ
31-ої ЗВИЧАЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЯКА ВІДБУЛАСЯ В ГОТЕЛІ ГАЄТ-РІДЖЕНСІ В ДІРБОРН, МИШ. В ДНЯХ ВІД 26-го до 30-го ТРАВНЯ 1986 РОКУ

(6)

Звіт головного організатора Степана Гавриша

Продовження

ТАБЛИЦЯ Ч. 17

Важливу ролю в організаційній праці сповняють союзові клюби. Зараз маємо три клюби, а саме „Клюб Заслужених Союзовців", до якого належать ті особи, які на протязі календарного року приєднають від 25 до 49 членів. Дальше є „Клюб Будівничих Союзу" і до нього належать ті союзовці, що придбають під час року від 10 до 24 членів. а остнній „Клюб Відданих Союзовців", який був створений щойно 1983 року, об'єднує союзовців, які на протязі року придбають від п'ять до дев'ять членів.

В нашому звідомленню звернемо увагу на найважніший клюб, а саме „Клюб Заслужених Союзовців", який був заложений 1961 року з ініціятиви тодішного головного секретаря д-р Ярослава Падоха. Основників клюбу тоді було 56, яких вже поважне число відійшли туди де нема „ні гор'я ні печалі".

По 25 роках праці того клюбу, залишився тільки один його основоположник, а саме звітодавець. А 24 років членства в клюбі задержала наша невтомна секретарка 25-го Відділу в Джерзі Ситі „союзова зірка" Квітка Стецюк. Наші щирі ґратуляції і признання пані Квітці за приналежнсіть до того престижевого Клюбу майже чверть століття.

В міжконвенційному часі, тобто в роках 1982-85, клюб поповнився новими членами, а саме:

1982 рік.

Андрій Маринюк, секретар 368-го Відділу в Маямі, Флорида, придбав 36 нових членів;

1983 рік.

Михайло Крика, секретар 237-го Відділу в Честері, Па., придбав 25 членів;

1984 рік.

Марґарета Гентош, секретарка 305-го Відділу в Делано, Па., придбала 25 членів, Віра Баніт, секретарка 473-го Відділу в Монтреалі, Канада, придбала 28 членів;

1985 рік.

Стефан Приймак, секретар 217-го Відділу в Рочестері, Н.Й., придбав 39 членів, Григорій Гавришків, секретар 283-го Відділу в Обирн, Н.Й., придбав 28 членів, Олександер Ковальчук, секретар 460-го Відділу, Лондоні, Канада, придбав 28 членів.

Нових членів клюбу щиро вітаємо і бажаємо їм, продовжувати членство у згаданому клюбі довгими — довгими роками. При тому для інформації подаємо, що кожний новий член „Клюбу Заслужених Союзовців" одержує по-мистецьки виконану плякету з союзовою емблемою. За 10 років членства в Клюбі, члени одержують золотий годинник, за 15 років одержують один тиждень безплатних вакацій на Союзівці, а за 20 років одержують два тижні безплатних вакацій на Союзівці. Покищо не є устійнена нагорода за 25 років членства.

ТАБЛИЦЯ Ч. 18

(У цій таблиці є подані інформації про організаційну працю членів Головного Уряду УНСоюзу).

Звітуючи про загальну організаційну працю наших союзовців, не можна поминути відданої праці деяких членів Головного Уряду, які рік-річно в міжконвенційному часі збагачували Союз новими членами. З приємністю у таблиці ч. 18 подаємо список 24 членів Головного Уряду, які під час своєї каденції збагатили Союз на 1,450 нових членів, забезпечених на загальну суму 5,581,000 дол. Якщо говорити про суму забезпечення, то це перший раз в історії Союзу, члени Головного Уряду забезпечили нових членів на так поважну суму.

Коли говорити про нових членів, придбаних виборними урядовцями, то признання і ґратуляції належаться для головного радного Василя Пастушка, який, не зважаючи на свою професійну працю, знайшов час на це, щоб під час своєї каденції збагатити Союз 336 новими членами. За так поважні успіхи наша подяка для В. Пастушка. Поважні успіхи у приєднуванні нових членів також мав головний радний та довголітний секретар 360-го Відділу (голова Округи Рочестер), заслужений союзовий діяч Володимир Гавриляк, який придбав 155 нових членів. Щира подяка для В. Гавриляка. Головний радний, голова Дітройської Округи і секретар 94-го Відділу Роман Татарський придбав на протязі чотирьох років 128 нові члени. Це теж не абиякий успіх і ми є вдячні йому за це.

Інші головні урядовці придбали менше чим сотню членів, але багато з них — це довголітні союзові діячі, які десятками років збагачували Союз новими членами. От хочби згадати нашого сеньйора, головного радного Андрія Джулу, якому кінчається десята каденція на тому пості. Іншими словами Андрій Джула 40 років є головним радним. Наші ґратуляції для Андрія.

Якщо говорити про суму забезпечення нових членів головними урядовцями, то між всіми перед веде головний контролер д-р Нестор Олесницький, який придбав 47 членів забезпечених на загальну суму 781,000 долярів. Знаємо, що по професії він є адвокатом і тим самим є зайнятий своєю професійною працею, але помимо того знайшов час і для Союзу. Щира подяка для д-ра Н. Олесницького.

Наші жінки — члени Головного Уряду також по своїй можності жертвенно працювали для здобуття нових членів. Головна радна Анна Гарас (кількакратна „союзова зірка — чемпіонка") придбала 66 членів. Гелен Олек-Скат придбала 60 членів, а Текля Мороз придбала 49 членів. Заступниця головного предсідника Ґльорія Пашен, придбала за чотири роки 31 члена, а головний касир Уляна Дячук, придбала 22 члени.

Всіх членів Головного Уряду, які мали придбаних членів тут не згадуємо тому, що дані про їхню працю є подані в Таблиці ч. 18.

Якщо між поданими членами Головного Уряду нема прізвища головного секретаря Володимира Сохана і не є сказано скільки придбав членів, то для оправдання вияснюємо, що він рік-річно організує понад 20 членів, які віддає для секретарів різних відділів і тим самим не бажає мати за це кредиту.

ТАБЛИЦЯ Ч. 19

Ця таблиця інформує про це, що і почесні члени Головного Уряду по своїй можності збагачують Союз новими членами. Перед між ними веде колишня довголітня заступниця головного предсідника і заслужена союзова діячка Марія Душник, яка придбала за чотири роки 41 члена, забезпечених на 143,000 дол. Ми сказали, що вона є заслужена, а заслужена тому, що від років вона рік-річно приєднує 10 і більше нових членів, не будучи секретаркою відділу.

Також наша подяка для колишньої заступниці головного предсідника і секретарки 180-го Відділу Ґеновефи Жеребняк за придбання 21 члена, забезпечених на суму 121,000 долярів. Колишня довголітня голова радна Марія Чучман, не зважаючи на свій вік, таки придбала двох членів.

А коли говорити про почесних членів мужчин, то не лише Володимир Запаранюк, який є секретарем 484-го Відділу придбав 14 членів, але також і колишній заступник головного предсідника інж. Степан Куропась „не байдикував, а двох членів придбав". Наша щира подяка згаданим почесним членам Головного Уряду за придбаних членів.

ТАБЛИЦЯ Ч. 20
ТАБЛИЦЯ Ч. 21

Таблиці 20 і 21 відносяться до організаційної праці чотирьох канадських Округ та 53 відділів. Таблиця число 20 говорить про це, що в міжконвенційному часі відділи Канади придбали 954 члени, які були забезпечені на загальну суму 3,642,500 долярів. До найкращих років зараховуємо 1984, коли було придбано 265 нових членів, забезпечених на 1,424,000 долярів.

У таблиці ч. 21 подаємо інформації про те, скільки членів придбали поодинові Округи в звітовому часі. Згідно з цими даними Округа Торонтонська веде перед, придбавши за чотири роки 317 членів. Округу очолює Василь Шаран. а 250 членів придбала Округа Монтреальська, яку очолює головна радна Текля Мороз. Округа Ніяґара, головою якої є д-р Богдан Долішний, придбала 248 членів, а захід Канади, Округа Вінніпеґ, мала придбаних 89 членів, але 54 з них придбав голова Контрольної комісії, голова Округи і секретар 445-го Відділу мґр Іван Геврик.

Інформуючи про працю Канади, приємно згадати, що у вересні 1982 року, з ініціятиви Марії Нечай, заложено у місцевості Бімсвіл, Онтаріо, новий Відділ ім. Ольги Басабар. Новий Відділ одержав число 403, а секретаркою обрано його ініціяторку Марію Нечай.

Про загальну працю в Канаді звітує головний директор Канадського Представництва сенатор Павло Юзик. І напевно він згадує про те, що Канада, на жаль, не мала надзвичайних організаційних успіхів у звітовому часі. На це склалося багато причин, а однією з найважніших було те, що не можна було заанґажувати до праці бодай двох обласних організаторів. Коли б такі були, то можна б було знову повернути до тих добрих часів, коли річно приєднувано навіть по 1,000 нових членів. А згадуючи організаторів, роблено всякі заходи, і про це, є згадка в іншому розділі, а для рекорду згадаємо, що 1984 року в Торонто працював три місяці на пості організатора Зенон Федорій. Після трьох пробних місяців покинув працю.

РІЗНІ АКЦІЇ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ В ЗВІТОВОМУ ЧАСІ

1. Вишкільна акція.

Час, коли добрим організатором міг бути кожний союзовий секретар, і тому щоб продати „союзовий товар", треба мати основне знання продажі життєвого і іншого забезпечення. Більшість продавців комерційних установ мають вищу освіту, а до того закінчені у тій ділянці спеціяльні курси. Конкурувати з ними Братським забезпеченевим установам не легко і тому в міжконвенційному часі вишкільній ділянці присвячено багато уваги. З ініціятиви Організаційного Відділу та у співпраці з Рекордовим Відділом, яким керує головний секретар Володимир Сохан, відбуто секретарські курси в різних Союзових Округах, як також однотижневі Центральні курси на Союзівці.

Центральні однотижневі курси для секретарів і організаторів, дев'ятий і десятий з ряду, відбулися на Союзівці в часі: дев'ятий, в якому взяло участь 35 курсантів, відбувся від 17-го до 22-го червня 1984 року, десятий від 9-го до 14-го червня 1985 року. Участь в тому курсі взяло 28 курсантів. Викладачами під час Центральних курсів були члени Екзекутиви, а саме: головний предсідник д-р Іван Флис, головний секретар Володимир Сохан, головний касир Уляна Дячук і звітодавець. Як гість лектором був також фахівець забезпеченевої ділянки у комерційних компаніях мґр Ігор Гронь.

Одноденні курси відбуто у таких Округах: у суботу, 16-го жовтня 1982 року, в Філядельфійській Окрузі. В суботу, 6-го листопада 1982 року, відбуто курс для Округ Нової Англії в Вилимантику, Конн. Учасниками курсу були союзовці Округ: Бостон, Ню Гейвен і Вунсакет. В Торонто, Канада, відбуто курс в суботу, 28-го травня 1983 року, для союзовців Округ Торонто і Ніягари. Для союзовців Округ Ню Йорку, Пасейку, Джерзі Ситі, Нюарку і Перт Амбою відбуто цілоденний курс в Канцелярії УНСоюзу в Джерзі Ситі в суботу, 24-го вересня 1983 року. Рочестерська Округа мала свій курс в суботу, 24-го березня 1984 року. Пенсилвенійські Округи Філядельфія, Лігай Веллі, Твердого Вугілля — Шамокін і Вілкс Бері мали цілоденний курс в суботу, 27-го квітня 1985 року. Курс відбувся на Оселі імені Ольжича в Лігайтоні, Па. Останній курс в міжконвенційному часі відбувся в Окрузі Клівленд, Огайо, в суботу, 12-го жовтня 1985 року.

Викладачами під час згаданих курсів в Округах були головний секретар Володимир Сохан і звітодавець.

Звітуючи про вишкільну ділянку, почувався до милого обов'язку висловити мою щиру подяку для головного секретаря Володимира Сохана за його дружню співпрацю під час ведення курсів.

Згадуючи Центральні курси на Союзівці, признання і подяка належиться для „старостів" дев'ятого курсу Миколи Бережука і десятого курсу Стефана Шилкевича за приготовання відповідних розвагових програм. Також наша подяка керівникам мистецьких програм „соловейкам" дев'ятого курсу Наталці Шуя і десятого Олі Марущак.

2. Конференції голів

Звітуючи про конференцію голів, слід пригадати, що перша дводенна конференція відбулася на Союзівці в листопаді 1972 року, ініціятором якої був тодішній довголітній головний секретар д-р Ярослав Падох. Після того конференції були продовжувані і в звітовому часі відбуто чотири конференції, а саме: сьома конференція відбулася в днях 13-го і 14-го листопада 1982 року, восьма 4-го і 5-го червня 1983 року, дев'ята — 2-го і 3-го червня 1984 року, десята конференція відбулася 18-го і 19-го травня 1985 року.

Всі конференції відбулися на Союзівці, а доповідачами були д-р Іван Флис, — головний предсідник, д-р Мирон Куропась — заступник головного предсідника, Володимир Сохан — головний секретар, Уляна Дячук, — головний касир, і звітодавець.

3. Ювілейні відзначення 90-річчя УНСоюзу.

Вступивши в ювілейний рік Батька Союзу, ведено інтенсивну акцію про те, щоб по своїй можливості Окружні Комітети святочно вшанували ювілей УНСоюзу. Заклик цей Союзові Округи прийняли серйозно, про що свідчить те, що майже всі влаштували бенкети, концерти або святочні сходини для відзначення ювілею. Звітодавець був учасником бенкетів у чотирьох Округах, де виступав з привітом або виконував обов'язки майстра церемонії.

4. Відзначення секретарів у ювілейному році.

Не можна поминути того, щоб не згадати такої важливої події, як відзначення відділових секретарів, які виконували свої обов'язки 25 і більше років, спеціяльними почесними плякатами. Згадані плякети були вручені для заслужених секретарів членами Головного Уряду під час бенкетів чи інших імпрез, які були приготовані Окружними Комітетами.

Коли говоримо про відзначення секретарів, то тут слід згадати, що в ювілейному році почесними плякетами нагороджено всіх членів Головного Уряду, як також і почесних членів Головного Уряду.

5. Збори Окружних Комітетів.

Згідно з „Правильником Окружних Комітетів" Округи відбувають два рази в році наради, які є координовані Організаційним Відділом. Весною відбувалися Річні збори, а в осінніх місцях організаційні, які в більшості були присвячені організаційним справам цілости Союзу. Наради відбуто за роками: в 1982 році 25 Округ мали організаційні наради, 1983 року 24 Округи відбули Річні збори і 25 організаційних нарад, 1984 року 25 Округ відбули Річні наради і 25 організаційних нарад та 1985 року 23 Округи відбули Річні наради і 126 організаційних нарад.

6. Союзова Трибуна.

Від багатьох років УНСоюз публікує у своєму органі „Свобода" окрему „Трубуну УНСоюзу", яка містить цікаві матеряли, що є інформативними про кляси забезпечення, та дають фахові поради, як продати „союзовий товар". Цікавою є „Трибуна" і тим, що головні урядовці посилають різні матеріяли із терену, які відносяться до діяльности союзових відділів чи заслужених союзовців. Не появлялася „Трибуна" в роках 1978-1982.

Коли звітодавець був знову обраний на пост головного організатора, то відновив видавання „Трибуни", і в міжконвенційному часі заходом Організаційного Відділу видано 34 чисел, а саме: у 1982 році — 4 числа, у 1983 — 10 чисел, у 1984 — 10 чисел і в 1985 10 чисел.

Коли говорити про зміст метеріялів „Трибуни", то вони мали різноманітну тематику. З нагоди 90-річчя УНСоюзу видано спеціяльне число, присвячене Почесним Членам Головного Уряду. Матеряли до згаданого числа надіслали: інж. Степан Куропась, Марія Чучман, д-р Анна Чопик, Марія Душник і Олена Олек-Скат. Усім їм висловлюємо щиру подяку, а для інж. Степана Куропася подвійну подяку, бо ж він майже до кожного числа давав цікаві матеряли-спомини.

Не можна поминути і того, що час від часу в „Трибуні" була сторінка для наших наймолодших членів — дітей, які стали членами УНСоюзу. Фотографії і матеріяли для сотірнки постачав головний секретар Володимир Сохан, якому висловляємо щиру подяку за співпрацю у тій ділянці.

7. Радіореклима.

До компетенцій Організаційного Відділу належить приготування пропаґандивних матерялів для оголошень у наших українських радіопрограмах, які передаються на 18-ти радіостанціях Америки й Канади. Кожного року ці радіостанції передають від УНСоюзу святочні побажання під час різдвяних і великодніх свят.

Тут слід додати і те, що були спеціяльні звернення до української громади та союзовців з нагоди 90-річчя „Свободи" 50-річчя „Українського Тижневика" та 90-річчя УНСоюзу.

8. Висвітлення фільму „За стерном долі".

Історичний союзовий фільм продукції Славка Новицького „За стерном долі" став дуже популярним і тому союзові громади — Округи випозичають його в УНС. В багатьох випадках звітодавець був запрошений до поодиноких Округ — союзових громад для висвітлення фільму. Фільм висвітлив у громадах: Вунсакет, Бостон, Вилимантик, Колчестер, Гартфорд, Ветлегем, Редінг, Честер, Трентон, Союзівка і Філядельфія.

9. Стінні календарі

Не можна не згадати поважної праці, якою є замовлення, а відтак висилка стінних календарів Організаційним Відділом. В ювілейному році УНСоюзу перший раз на календарях були поміщені фотографія „Міс Союзівки" 1984 року, студентки Маріяни Сосяк.

В міжконвенційному часі було замовлено і вислано до секретарів 25,000 за новим стилем і 22,000 за старим стилем календарів. Ми знаємо, що були нарікання, що календарі одержано пізно. Також деякі секретарі, маючи у Відділі 100 членів разом з дітьми, замовляли 200 календарів. Ми робили всі заходи, щоб на час були вислані календарі, а також по можливости висилати всім те, що замовили.

10. Нові Відділи

Звітуючи про організаційні справи Канади, ми там згадали, що у вересні 1982 року з ініціятиви Марії Нечай заложено у Бімсвілл, Онтаріо, новий Відділ ім. Ольги Басараб, якому надано число 403. Секретаркою Відділу обрано його ініціяторку, Марію Нечай. Відділ цей дуже добре розвивається і ми складаємо щиру подяку Марії Нечай за її віддану працю.

В дні 1-го липня 1983 року тодішня обласна організаторка Олеся Орлан заложила новий Відділ у Дойлеставні, Па., ім. св. Анни число 144. На жаль, коли Олеся Орлан перестала працювати для УНСоюзу, цей Відділ дещо підупав.

11. День Батька

Слід згадати у звіті і про „експиримент" влаштування імпрези на Союзівці в неділю, 16-го червня, з нагоди Дня Батька.

Імпреза ця під кожним оглядом була вдалою, а доказом того служить факт, що шість автобусів прибули з різних місцевостей: з Нюарку, Бетлегему і далекого Вунсакету, Ровд Айленд і Бостону, Масс. До того приватними автами союзовці прибули не лише з Америки, але також і Канади. Понад 600 гостей заповнили Союзівку і подивляли багату мистецьку програму, про яку широко інформувала наша союзова преса.

„Експиримент" вдався і тепер ми повинні продовжувати цю зустріч союзовців, що сміло можна зарахувати до братської діяльности.

12. Справи Союзових Організаторів

Найбільшою проблемою братських союзів піс сучасну пору є брак організаторів українців, які хотіли б посвятитися цій професії. УНСоюз під тим оглядом не має щастя, щоб знайти відповідних осіб — союзових патріотів, які могли б працювати для цієї заслуженої установи. На жаль, нема тепер таких відданих союзовців, якими були союзові ветерани сл.п. Володимир Гірняк, Богдан Зарич, Іван Одежинський, а відтак обласні організатори Василь Дідюк, Євген Репета, Василь Оріховський і Богдан Дейчаківський. Крім тих професійних організаторів, які приєднували сотні членів кожного року, були десятки постійних організаторів, які працювали із посвятою та патріотизмом для розбудови УНСоюзу. На жаль, цей час за нами.

У звітовому часі роблено всі заходи, щоб знайти охочих до праці на пості постійних чи обласних організаторів. Вже в 1982 році, зараз після Конвенції, ведено переговори з професійним організатором Лютеренського Братського Союзу з околиці Піттсбурґу. Успіху не було. З Норт Дакоти зголосилася малода українка на постійну організаторку. Була кілька днів в Головній Канцелярії, одержала відповідний вишкіл, покрито всі видатки, однак вона вернула до своєї місцевости і не почала праці для УНСоюзу. Того самого року молодий українець, мешканець Джерзі Ситі, який раніше працював як продавець забезпечення для компанії Пруденшел, зголосився на працю до УНСоюзу. На жаль, він шукав виключно праці в Канцелярії, а не в терені. Ми мали зголошених двох організаторів з Чикаґо, але на працю вони не прийшли. Рік — річно були зголошені кандидати, але побувши кілька місяців, не маючи успіху, покидали її. Працював у нас молодих організатор, який прибув з Европи, де був продавцем життьового забезпечення. Не мав успіху і поїхав назад до Европи. Ми мали організатора в Торонто, Канада: працював три місяці і, не маючи успіху, покинув працю.

Наш довголітній обласний організатор, а відтак на протязі чотирьох років головний організатор Василь Оріховський після 30-ої Конвенції почав від липня 1982 року працю на пості старшого обласного організатора. На тому пості сповняв свої обов'язки до 31-го серпвня 1983 року, коли зрезиґнував з нього.

З днем 1-го липня 1983 року прийнято на працю обласної організаторки Лесю Орлян, яка працювала на тому пості до 15-го червня 1984 року.

Не маючи щастя з професійними організаторами, треба було всю увагу звернути на Окружні Комітети, а головно відділових секретарів, які ще довго-довго будуть стрижнем УНСоюзу. Те, що ми в міжконвенційному часі приєднали за чотири роки 8,774 члени, забезпечених на суму 30,525,500 долярів, є заслуґою ідейних та відданих наших секретарів. В УНСоюзі ще довго ніхто не заступить ніким працю секретарів. УНСоюз не може перетворитися в комерційну установу. Він був, є і мусить залишитися загальноукраїнською братсько-допомоговою установою, головною метою якої мусить бути добро своїх членів та всієї української спільноти у вільному світі.

У своїй довголітній праці на різних постах я завсіди з найбільшою пошаною відносився до відділових секретарів, байдуже чи вони придбали більше чи менше членів. І тим разом, кінчаючи працю на пості головного організатора, висловлюю щиру подяку всім відділовим секретарям Америки й Канади за добру дружню співпрацю.

В іншому місці я згадував деяких голів Окружних Комітетів. Щоб не було вирізнення, висловлюю щиру подяку всім головам Округ за направду дружню співпрацю на протязі повних чотирьох років.

Не можу поминути і того, щоб не згадати про смерть двох союзових заслужених діячів-організаторів та дорогих приятелів, а саме покійного Богдана Зорича, який був головним радним, а відтак першим заступником головного предсідника на Канаду, та покійного Івана Одежинського, довголітнього головного радного. Вічна їм пам'ять — нехай спочивають з Богом.

13. Інші ділянки праці

Як член Екзекутивного Комітету, поза щоденною канцелярською працею, у вільний час, а головно під час „вікендів", відвідував поодиноких секретарів, щоб дати їм технічні поради, як також відвідати з ними проспекти.

Крім того, виконував й інші ділянки праці. Був учасником спільних зустрічів-нарад між членами Екзекутивного Комітету УНСоюзу і УБСоюзу у справі злуки. З головним предсідником д-ром Іваном Флисом був учасником Нешенел Фратернал Конґресу, що відбувся 9-го, 10-го і 11-го жовтня 1983 року в Денвері, Колорадо. В 1984 році цей конгрес відбувся в Голливуді, Фльорида, і учасниками були всі члени працюючої Екзекутиви в Головній Канцелярії, а відтак в 1985 році знову чотири члени Екзекутиви взяли участь в конгресі, що відбувся в Лос Веґас, Невада.

Говорячи про Конгрес Союзів, слід згадати, що звітодавець був обраний до Екзекутивного Комітету Братських Союзів стейту Пенсильвенія, а також був учасником спеціяльного семінара менажерів, що відбувся в Антантик Сиґі, Н.Дж., в листопаді 1983 року.

Якщо йдеться про ділянки іншої праці, то вважаю за доцільне згадати, що очолюю 83-ій Відділ ім. Івана Франка в Філядельфії. Належу до управи Філядельфійської Союзової Округи, а також до управи Українського Спортового Осередку „Тризуб".

В звітовому часі придбав для УНСоюзу 175 членів, які були забезпечені на поважну суму, а саме 1,234,000 долярів.

Організаційний Відділ, крім звітодавця, ще затруднює постійну професійну і фахову секретарку Марію Савчак, яка є відповідальною за всю кореспонденцію та статистичні дані того так важливого Відділу, доривочно працює молода студентка середньої школи Ольга Малиновська. Усім їм складаю сердечну подяку за надзвичайно добру працю.

Закінчуючи звіт, вважаю за доцільнє підкреслити, що патріотична українська громада доцінює працю такої впливової братської установи, якою є УНСоюз, і тому ми повинні розраховувати на її підтримку. Але щоб цю підтримку одержати, мусимо всі „одним тімом" докласти усіх зусиль для задержання престижу УНСоюзу — того престижу, що його винесли наші попередники, заслужені піонери на найвищий щабель. Мій заклик: — забудьмо про особисті амбіції, а прицюймо спільно для росту Українського Народного Союзу!

ТАБЛИЦЯ Ч. 1

ЧИСЛО НОВИХ ЧЛЕНІВ І ЇХ СУМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ У 1982 РОЦІ В ТОМУ ЧИСЛІ КАНАДА

Місяць	Число членів	Сума забез-печення	В тому АДД	Число членів	Сума забез-печення	В тому АДД
СІЧЕНЬ	124	$ 302,500	19	15	$ 38,000	—
ЛЮТИЙ	153	394,500	14	20	61,000	1
БЕРЕЗЕНЬ	179	422,500	19	20	55,000	2
КВІТЕНЬ	205	498,000	18	13	36,000	[illegible]
ТРАВЕНЬ	286	773,500	44	25	56,000	1
ЧЕРВЕНЬ	90	207,500	6	5	13,000	1
ЛИПЕНЬ	132	305,500	12	18	50,000	5
СЕРПЕНЬ	124	260,000	11	8	20,000	1
ВЕРЕСЕНЬ	141	350,500	24	14	40,000	2
ЖОВТЕНЬ	210	512,500	22	21	61,000	4
ЛИСТОПАД	247	590,000	22	15	24,500	—
ГРУДЕНЬ	592	1,393,000	30	54	175,000	9
РАЗОМ	2,483	$6,010,000	241	228	$629,500	26

ТАБЛИЦЯ Ч. 2

ЧИСЛО НОВИХ ЧЛЕНІВ І ЇХ СУМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ У 1983 РОЦІ В ТОМУ ЧИСЛІ КАНАДА

Місяць	Число членів	Сума забез-печення	В тому АДД	Число членів	Сума забез-печення	В тому АДД
СІЧЕНЬ	147	$ 308,000	11	15	$ 22,000	1
ЛЮТИЙ	158	430,500	17	25	81,500	4
БЕРЕЗЕНЬ	243	505,000	17	14	36,000	4
КВІТЕНЬ	163	448,000	12	19	35,000	—
ТРАВЕНЬ	133	402,500	6	17	57,000	—
ЧЕРВЕНЬ	148	402,000	4	16	58,000	—
ЛИПЕНЬ	167	423,000	22	13	51,000	2
СЕРПЕНЬ	131	476,500	15	5	18,000	—
ВЕРЕСЕНЬ	117	334,500	8	9	36,000	—
ЖОВТЕНЬ	177	852,000	56	6	51,000	2
ЛИСТОПАД	188	729,000	65	13	85,000	3
ГРУДЕНЬ	373	1,751,000	151	49	181,000	23
РАЗОМ	2,145	$7,068,000	384	201	$713,500	39

ТАБЛИЦЯ Ч. 3

ЧИСЛО НОВИХ ЧЛЕНІВ І ЇХ СУМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ У 1984 РОЦІ В ТОМУ ЧИСЛІ КАНАДА

Місяць	Число членів	Сума забез-печення	В тому АДД	Число членів	Сума забез-печення	В тому АДД
СІЧЕНЬ	190	$1,008,500	61	44	$ 307,000	[illegible]
ЛЮТИЙ	203	873,500	66	30	111,000	7
БЕРЕЗЕНЬ	181	1,155,500	56	26	189,500	6
КВІТЕНЬ	165	834,500	65	10	77,000	2
ТРАВЕНЬ	145	611,000	44	14	46,000	6
ЧЕРВЕНЬ	175	514,000	37	29	147,000	7
ЛИПЕНЬ	200	885,000	55	16	98,000	2
СЕРПЕНЬ	147	471,000	23	3	3,000	[illegible]
ВЕРЕСЕНЬ	203	1,225,500	40	38	195,500	9
ЖОВТЕНЬ	139	507,000	25	12	64,000	3
ЛИСТОПАД	158	595,000	29	15	100,000	3
ГРУДЕНЬ	284	974,000	70	28	88,000	9
РАЗОМ	2,190	$9,654,500	571	265	$1,424,000	75

ТАБЛИЦЯ Ч. 4

ЧИСЛО НОВИХ ЧЛЕНІВ І ЇХ СУМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ У 1985 РОЦІ В ТОМУ ЧИСЛІ КАНАДА

Місяць	Число членів	Сума забез-печення	В тому АДД	Число членів	Сума забез-печення	В тому АДД
СІЧЕНЬ	91	$ 252,500	19	15	$ 47,500	[illegible]
ЛЮТИЙ	102	394,000	19	3	27,000	[illegible]
БЕРЕЗЕНЬ	158	409,500	20	17	53,000	[illegible]
КВІТЕНЬ	125	565,000	27	18	129,000	[illegible]
ТРАВЕНЬ	150	659,500	26	18	97,000	5
ЧЕРВЕНЬ	162	727,000	41	4	17,000	—
ЛИПЕНЬ	162	549,000	25	20	53,500	4
СЕРПЕНЬ	138	601,000	29	17	90,000	7
ВЕРЕСЕНЬ	129	524,000	18	30	62,000	5
ЖОВТЕНЬ	184	592,500	33	21	76,000	7
ЛИСТОПАД	185	747,000	39	38	152,000	9
ГРУДЕНЬ	370	1,772,000	71	59	271,500	10
РАЗОМ	1,956	$7,793,000	367	260	$1,075,500	67

ТАБЛИЦЯ Ч. 5

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ГРУДНЯ 1985 Р. ПРИЄДНАЛИ 10 І БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П.Ч.	Організатор	Відд. Ч.	Приєднав членів
1.	В. Пастушок	231	69
2.	С. Приймак	217	39
3.	Квітка Стецюк	25	34
4.	В. Гавриляк	316	34
5.	С. Гавриш	83	32
6.	І. Геврик	445	31
7.	Р. Татарський	94	30
8.	Л. Гардінк	206	30
9.	Г. Гавришків	283	28
10.	П. Тарнавський	375	28
11.	О. Ковальчук	460	28
12.	В. Квас	88	27
13.	Т. Сливінський	59	24
14.	М. Ґрох	461	24
15.	Христина Фуґа-Ґербери	269	22
16.	І. Чопко	271	22
17.	Анна Гарас	47	21
18.	Марія Лисогір	325	21
19.	Олександра Дольницька	434	20
20.	П. Шевчук	13	18
21.	Юлія Ґуґлик	259	18
22.	М. Хоманчук	5	17
23.	Марія Гаравус	127	17
24.	М. Шпитко	489	17
25.	І. Блиха	42	16
26.	В. Стефурин	169	16
27.	А. Слюсарчук	174	16
28.	А. Маринюк	368	16
29.	Н. Олесницький	27	15
30.	Й. Чабан	242	15
31.	М. Хомин	464	14
32.	Ольга Марущак	82	13
33.	Стефанія Гаврилюк	88	13
34.	Данута Ясінська	287	13
35.	В. Семків	379	13
36.	Марія Кульчицька	8	12
37.	І. Хомко	42	12
38.	А. Джула	161	12
39.	О. Твардовський	214	12
40.	Маріянна Сакальош	267	12
41.	С. Іваницький	276	12
42.	П. Дяків	427	12
43.	Д. Пищ	458	12
44.	Текля Мороз	465	12
45.	І. Пиндус	39	11
46.	М. Шеремета	70	11
47.	Катерина Гуцаилюк	147	11
48.	П. Щерба	173	11
49.	М. Крамарчук	385	11
50.	Є. Омельченко	451	11
51.	Олена Олек-Скатт	22	10
52.	М. Ольшанський	51	10
53.	А. Дорошенко	103	10
54.	Естер Фатюк	121	10
55.	Т. Дуда	163	10
56.	В. Білик	170	10
57.	М. Юзенів	194	10
58.	М. Хитра	234	10
59.	В. Варшона	266	10
60.	В. Василенко	277	10
61.	Марія Душни[illegible]	293	10
62.	Маргарета Ген[illegible]	305	10
63.	Д. Ґалонжка	307	10
64.	Ярослава З[illegible]	432	10
65.	Д. Заневи[illegible]	441	10

ТАБЛИЦЯ Ч. 6

ОРГАНІЗАТРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ГРУДНЯ 1985 Р. ПРИЄДНАЛИ 5 ДО 9 ЧЛЕНІВ

П.Ч.	Організатор	Відд. Ч.	Приєднав членів
1.	В. Яців	32	9
2.	А. Ціздин	55	9
3.	Д. Пристай	217	9
4.	О. Гладун	277	9
5.	Й. Хома	383	9
6.	А. Кушнір	83	8
7.	Г. Корб'як	146	8
8.	П. Аркотин	261	8
9.	Стелла Федик	292	8
10.	Марія Макар	348	8
11.	І. Кнігницький	430	8
12.	Евстахія Мілянич	450	8
13.	Наталія Шуя	452	8
14.	Л. Блонарович	34	7
15.	І. Пиндус	39	7
16.	М. Турко	63	7
17.	Юлія Демчук	76	7
18.	Марія Петрунцьо	78	7
19.	М. Іваницький	93	7
20.	Ґльорія Пашен	125	7
21.	М. Заліпський	204	7
22.	Б. Одежинський	216	7
23.	Дженевів Блідий	220	7
24.	Я. Кришталович	222	7
25.	Джанет Барделл	241	7
26.	М. Захарко	349	7
27.	Я. Щербак	352	7
28.	Софія Лонишин	372	7
29.	М. Нич	397	7
30.	Ольга Осередчук	37	6
31.	Оксана Бабич	45	6
32.	І. Сєрант	86	6
33.	Н. Драпала	96	6
34.	С. Шилькевич	116	6
35.	Ю. Данилів	153	6
36.	Аннабеля Боровицька	230	6
37.	В. Винницький	239	6
38.	І. О. Флис	267	6
39.	А. Скібіцький	285	6
40.	Марія Гнатик	304	6
41.	М. Каркоць	345	6
42.	Дарія Цапар	347	6
43.	Й. Гаврилюк	360	6
44.	Гелен Словік	7	5
45.	К. Хільченковський	10	5
46.	М. Отрок	14	5
47.	О. Зинюк	15	5
48.	П. Когут	56	5
49.	Марія Капраль	112	5
50.	Емілія Саноцька	158	5
51.	Я. Базюк	175	5
52.	П. Залуга	183	5
53.	І. Пригода	200	5
54.	М. Мартиненко	245	5
55.	С. Кравець	277	5
56.	Віра Напора	291	5
57.	П. Врублівський	301	5
58.	Р. Припхан	399	5
59.	Марія Нечай	403	5
60.	М. Мартинюк	406	5
61.	В. Шаран	407	5
62.	В. Євтушенко	422	5
63.	М. Бережук	454	5
	Разом	придбали	1,540 членів

ТАБЛИЦЯ Ч. 7

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ГРУДНЯ 1985 Р. ПРИЄДНАЛИ 10 І БІЛЬШЕ НОВИХ ЧЛЕНІВ

П.Ч.	Відділ Ч.	Місцевість	Приєднав членів
1.	231	Кемден, Н.Дж.	55
2.	217	Рочестер, Н.Й.	48
3.	88	Кергонксон, Н.Й.	43
4.	25	Джерзі Ситі, Н.Дж.	36
5.	316	Рочестер, Н.Й.	34
6.	94	Гамтрамк, Мич.	32
7.	206	Вунсакет, Р. Ай.	29
8.	445	Вінніпеґ, Ман.	31
9.	42	Пассейк, Н.Дж.	28
10.	269	Екстон, Па.	28
11.	283	Обирн, Н.Й.	28
12.	375	Філядельфія, Па.	28
13.	460	Лондон, Онт.	27
14.	83	Філядельфія, Па.	25
15.	434	Монтреаль, Квібек	25
16.	59	Бріджпорт, Конн.	24
17.	325	Бруклин, Н.Й.	23
18.	47	Бетлегем, Па.	22
19.	271	Елмайра, Н.Й.	22
20.	5	Асторія, Н.Й.	19
21.	259	Чікаґо, Ілл.	19
22.	13	Вотервліт, Н.Й.	18
23.	174	Дітройт, Мич.	18
24.	127	Боффало, Н.Й.	17
25.	489	Ню Йорк, Н.Й.	17
26.	169	Едвардсвілл, Па.	16
27.	214	Нюарк, Н.Дж.	16
28.	368	Маямі, Фльорида	16
29.	381	Норд Порт, Фльорида (новий Відд.)	16
30.	27	Нюарк, Н.Дж.	15
31.	242	Фраквілл, Па.	15
32.	247	Вілмінґтон, Дел.	15
33.	287	Джерзі Ситі, Н.Дж.	14
34.	464	Ошава, Онт.	14
35.	468	Ніяґара, Онт.	14
36.	82	Дітройт, Мич.	13
37.	379	Чікаґо, Ілл.	13
38.	8	Йонкерс, Н.Й.	12
39.	161	Ембридж, Па.	12
40.	427	Ст. Кетринс, Онт.	12
41.	465	Лящин, Квібек	12
42.	39	Сиракюзи, Н.Й.	11
43.	70	Джерзі Ситі, Н.Дж.	11
44.	114	Чікаґо, Ілл.	11
45.	146	Дітройт, Мич.	11
46.	147	Алентавн, Па.	11
47.	173	Вілмінґтон, Дел.	11
48.	276	Ембридж, Па.	11
49.	293	Бруклин, Н.Й.	11
50.	347	Міллвілл, Н.Дж.	11
51.	385	Міннеаполіс, Мінн.	11
52.	432	Торонто, Онт.	11
53.	451	Ґрінсби, Онт.	11
54.	458	Гамільтон, Онт.	11
55.	22	Чікаґо, Ілл.	10
56.	51	Чікаґо, Ілл.	10
57.	76	Нюарк, Н.Дж.	10
58.	121	Ром, Н.Й.	10
59.	163	Філядельфія, Па.	10
60.	170	Джерзі Ситі, Н.Дж.	10
61.	194	Ню Йорк, Н.Й.	10
62.	220	Чікаґо, Ілл.	10
63.	234	Елізабет, Н.Дж.	10
64.	266	Амстердам, Н.Й.	10
65.	305	Магони Ситі, Па.	10
66.	307	Бостон, Масс.	10
67.	441	Форт Вільєм, Онт.	10
68.	461	Велланд, Онт.	10
69.	486	Сан Франціско, Кал.	10

ТАБЛИЦЯ Ч. 8

ОГЛЯД ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ ПРАЦІ ОКРУЖНИХ КОМІТЕТІВ УНСОЮЗУ ЗА РОКИ 1982, 1983, 1984 І 1985

П.Ч.	Округа	1982 квота	1982 здобули	% відсоток	1983 квота	1983 здобули	% відсоток	1984 квота	1984 здобули	% відсоток	1985 квота	1985 здобули	% відсоток
1.	Алентавн	70	54	77	60	73	121	70	52	74	70	42	60
2.	Балтимор	50	56	112	50	42	84	50	51	101	50	23	46
3.	Бостон	35	39	111	35	13	37	35	22	62	35	20	57
4.	Боффало	50	66	132	50	39	78	60	35	58	60	31	51
5.	Чікаґо	390	209	53	310	165	53	310	167	53	310	128	41
6.	Клівленд	230	74	32	180	46	25	180	44	24	180	44	24
7.	Дітройт	210	171	81	170	130	76	170	115	67	170	101	57
8.	Джерзі Ситі	115	109	94	115	108	93	115	102	88	115	87	77
9.	Міннеаполіс	30	21	70	35	22	62	50	16	32	50	18	36
10.	Монтреаль	80	61	70	60	47	78	60	92	153	60	50	83
11.	Нюарк	160	140	87	150	108	73	150	78	52	150	84	56
12.	Ню Гейвен	115	51	44	100	66	66	100	43	43	100	59	59
13.	Ню Йорк	350	214	61	280	124	44	280	124	44	280	143	51
14.	Ніяґара	60	53	88	60	51	85	70	66	94	70	78	111
15.	Пассейк	40	25	62	40	34	85	40	52	130	40	32	80
16.	Перт Амбой	100	62	62	75	73	97	100	80	80	100	37	37
17.	Філядельфія	420	426	101	360	416	110	370	390	105	350	307	87
18.	Піттсбурґ	150	112	75	120	111	92	120	76	63	120	58	48
19.	Рочестер	100	76	76	90	75	83	90	73	81	90	96	106
20.	Скрентон	20	17	85	20	7	35	20	24	102	20	11	55
21.	Шамокін	100	108	108	100	100	100	100	110	110	100	47	47
22.	Сиракюзи-Ютика	100	73	73	100	64	64	100	77	77	100	95	95
23.	Торонто	210	80	38	200	64	32	200	89	44	200	84	42
24.	Трой	70	31	44	90	38	42	90	65	72	90	78	86
25.	Вілкс Бери	20	18	90	20	22	110	20	27	130	20	28	140
26.	Вінніпеґ	70	9	10	70	17	24	70	17	24	70	46	65
27.	Вунсакет	25	33	132	25	34	136	25	31	124	25	47	192
28.	Янґставн	40	23	57	40	11	27	40	29	72	40	19	47
29.	Центральна	30	12	40	30	3	10	30	2	8	30	6	20
30.	Ст. Луїз	15	1	0.5	15	0	0	20	0	0	20	1	5
	Необ'єднані відділи	—	59	—	—	42	—	—	41	—	—	56	—
	Разом	3,455	2,483	70 %	3,050	2,145	70 %	3,135	2,190	69 %	3,115	1,956	62 %

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

ТАБЛИЦЯ Ч. 9

Першуни — Округи в міжконвенційному році — нагороджені почесними плякетами за найкраще відсоткове виконання квот, як також за це, що всі Відділи мали придбаних нових членів:

1982

Округа Боффало .... голова Роман Конотопський
Округа Бостон .... голова Володимир Гетьманський
Округа Балтимор .... голова мґр. Богдан Ясінський
Округа Філядельфія .... голова Петро Тарнавський
(за придбання найбільшого числа нових членів)

1982

Всі Відділи мали придбаних членів:
Округа Філядельфія .... голова Петро Тарнавський
Округа Джерзі Ситі .... голова Володимир Білик
Округа Бостон .... голова Володимир Гетьманський

1983

Округа Бунсакет .... голова Леон Гардінк
Округа Лігай Веллі .... голова Анна Гарас
Округа Філядельфія .... голова Петро Тарнавський

1983

Всі Відділи мали придбаних членів:
Округа Пасейк .... голова Іван Хомко
Округа Вунсакет .... голова Леон Гардінк
Округа Монтреал .... голова Текля Мороз

1984

Округа Монтреал .... голова Текля Мороз
Округа Пасейк .... голова Іван Хомко
Округа Вунсакет .... голова Алек Худолій
Округа Філядельфія .... голова Петро Тарнавський
(за придбання найбільшого числа нових членів)

1984

Всі Відділи мали придбаних нових членів:
Округа Монтреал .... голова Текля Мороз
Округа Пасейк .... голова Іван Хомко

1985

Округа Вунсакет .... голова Алек Худолій
Округа Вілкс Бере .... голова Василь Стефурин
Округа Рочестер .... голова Володимир Гавриляк
Округа Філядельфія .... голова Петро Тарнавський
(за придбання найбільшого числа нових членів)

1985

Всі Округи придбали нових членів:
Округа Ніягара .... голова д-р Богдан Долішний

ТАБЛИЦЯ Ч. 10

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У ГРУДНІ, 1985 Р.

П.Ч.	Округа (осідок)	Число Відд.	Квота членів	Придбано чл. у. грудні	Разом у 1985 Р. членів	на суму	АДД
	Округи Пенсильвенії						
1.	Філядельфія	40	350	70	307	$1,073,000	72
2.	Піттсбург	18	120	4	58	163,500	4
3.	Шамокин	18	100	6	47	121,000	7
4.	Алентавн	14	70	3	42	153,000	18
5.	Скрентон	6	20	3	11	24,500	2
6.	Вілкс Бери	8	20	—	28	142,500	6
	Разом	**104**	**680**	**86**	**493**	**$1,677,500**	**109**
	Округа Мериленду						
	Балтімор	8	50	5	23	$187,500	—
	Округи Ню Йорку						
1.	Ню Йорк	32	280	34	143	$622,000	21
2.	Сиракюзи-Фтика	14	100	7	95	325,500	27
3.	Рочестер	10	90	16	96	307,000	13
4.	Трой	8	90	17	78	291,500	15
5.	Боффало	8	60	8	31	76,000	3
	Разом	**72**	**620**	**82**	**443**	**$1,622,000**	**79**
	Округи Ню Джерзі						
1.	Нюарк	19	150	14	84	$633,000	12
2.	Джерзі Ситі	10	115	27	87	383,500	21
3.	Перт Амбой	12	100	9	37	223,000	5
4.	Пассейк	5	40	—	32	107,000	7
	Разом	**46**	**405**	**50**	**240**	**$1,346,500**	**43**
	Округи Іллиной, Мишиґен і Огайо						
1.	Чікаґо, Іл.	32	310	18	128	$275,000	14
2.	Детройт, Миш.	20	170	19	101	411,500	18
3.	Клівленд, Огайо	21	180	12	44	180,000	11
4.	Янґставн, Огайо	9	40	3	19	59,000	—
	Разом	**82**	**700**	**52**	**292**	**$925,500**	**43**
	Округи Нової Англії						
1.	Ню Гейвен, Конн.	16	100	21	59	$172,000	11
2.	Бостон, Масс.	6	35	3	20	70,000	5
3.	Вунсакет, Р. Ай.	6	25	8	47	391,000	2
	Разом	**28**	**160**	**32**	**126**	**$633,000**	**18**
	Округи Західних Стейтів Америки						
1.	Центральна	6	30	—	6	$11,000	—
2.	Міннеаполіс, Мінн.	6	50	4	18	65,000	4
3.	Ст. Луіз, Мо.	4	20	—	1	1,000	—
	Разом	**16**	**100**	**4**	**25**	**$77,000**	**4**
	Необ'єднані Відділи в Америці	21	80	1	56	$260,500	2
	Округи Канади						
1.	Торонто, Онт.	22	200	18	84	$293,500	15
2.	Монтреаль, Квеб.	7	60	8	50	207,500	14
3.	Ніяґара, Онт.	10	70	20	78	422,000	30
4.	Захід Канади	14	70	12	46	140,500	8
	Разом	**53**	**400**	**58**	**258**	**$1,063,500**	**67**
	ЗАГАЛЬНА СУМА	**430**	**3,195**	**370**	**1,956**	**$7,793,000**	**367**

ТАБЛИЦЯ Ч. 11

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ КОМІТЕТІВ УНСОЮЗУ НА ПРОТЯЗІ 1985 Р.

1. Лігай Веллі, Па. .... Анна Гарас
2. Балтимор, Мд. .... Богдан Ясінський
3. Бостон, Масс. .... Володимир Гетманський
4. Боффало, Н.Й. .... Роман Конотопський
5. Чікаґо, Ілл. .... Михайло Ольшанський
6. Клівленд, Огайо .... Василь Ліщинецький
7. Дітройт, Міш. .... Роман Татарський
8. Джерзі Ситі, Н.Дж. .... Володимир Білик
9. Монтреаль, Квібек .... Текля Мороз
10. Нюарк, Н.Дж. .... Ярослав Леськів
11. Ню Гейвен, Конн. .... Михайло Снігурович
12. Ню Йорк, Н.Й. .... Микола Хоманчук
13. Ніяґара, Онт. .... Богдан Долішний
14. Пассейк, Д.Дж. .... Іван Хомко
15. Перт Амбой, Д.Дж. .... Михайло Захарко
16. Філядельфія, Па. .... Петро Тарнавський
17. Піттсбурґ, Па. .... Андрій Джула
18. Рочестер, Н.Й. .... Володимир Гавриляк
19. Скрентон, Па. .... Микола Мартинюк
20. Шамокін, Па. .... Тимко Бутрей
21. Сиракюзи-Ютика, Н.Й. .... Іван Чопко
22. Торонто, Онт. .... Василь Шаран
23. Трой, Н.Й. .... Павло Шевчук
24. Вілкс Бери, Па. .... Василь Стефурин
25. Вінніпеґ (Захід Канади) .... Іван Геврик
26. Вунсокет, Р. Ай. .... Алік Худолій
27. Янґставн, Огайо .... Естелла Волошин

Неактивні Округи:

Міннеаполіс, Мінн.
Центральна (Захід Америки)
Ст. Луїз, Мінн.
і НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ

ТАБЛИЦЯ Ч. 12

ЖІНКИ — ЧЕМПІОНКИ УНСОЮЗУ, ЯКІ В 1982 РОЦІ ПРИЄДНАЛИ 10 І БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П.Ч.	Ім'я і прізвище	Відділ Ч.	Приєднала членів
1.	Квітка Стецюк	25	36
2.	Христина Фуґа — Ґербеги	269	35
3.	Дарія Цапар	347	25
4.	Ольга Осередчук	37	21
5.	Анна Гарас	47	21
6.	Олександра Дольницька	434	21
7.	Маргарета Гентош	305	20
8.	Анна Ремік	238	16
9.	Марія Гаравус	127	15
10.	Катерина Гуцайлюк	147	13
11.	Текля Мороз	465	12
12.	Олена Олек	22	12
13.	Марія Душник	293	10

ТАБЛИЦЯ Ч. 13

ЖІНКИ-ЧЕМПІОНКИ УНСОЮЗУ, ЯКІ В 1983 РОЦІ ПРИЄДНАЛИ 10 БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П.Ч.	Ім'я і прізвище	Відділ Ч.	Приєднала членів
1.	Олеся Орлян	144	67
2.	Квітка Стецюк	25	41
3.	Дарія Цапар	347	39
4.	Ольга Осередчук	37	26
5.	Олена Олек-Скатт	22	20
6.	Олександра Дольницька	434	19
7.	Марія Гаравус	127	17
8.	Стела Федик	292	15
9.	Стела Раєн	171	14
10.	Маргарета Гентош	305	14
11.	Марія Нечай	403	14
12.	Христина Фуґа-Ґербеги	269	13
13.	Уляна Дячук	134	12
14.	Марія Душник	293	11
15.	Евстахія Мілянич	450	11
16.	Текля Мороз	465	11
17.	Анна Гарас	47	10
18.	Данута Ясінська	287	10
19.	Софія Лонишин	372	10

ТАБЛИЦЯ Ч. 14

ЖІНКИ-ЧЕМПІОНКИ УНСОЮЗУ, ЯКІ В 1984 РОЦІ ПРИЄДНАЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П.Ч.	Ім'я і прізвище	Відділ Ч.	Приєднала членів
1.	Христина Фуґа-Ґербери	269	39
2.	Квітка Стецюк	25	35
3.	Олександра Дольницька	434	33
4.	Віра Баніт	473	28
5.	Стела Федик	292	25
6.	Маргарета Гентош	305	25
7.	Олеся Орлян	144	23
8.	Олена Олек-Скатт	22	18
9.	Стела Раєн	171	15
10.	Юлія Ґуґлик	259	15
11.	Анна Гарас	47	14
12.	Текля Мороз	465	14
13.	Стефанія Гаврилюк	88	11
14.	Естер Фатюк	121	11
15.	Ґльоріа Пашен	125	11
16.	Надія Літинська	174	11
17.	Марія Макар	348	11
18.	Наталія Шуя	452	11
19.	Марія Душник	293	10
20.	Зеновія Зарицька	327	10
21.	Софія Лонишин	372	10
22.	Дженет Болян	409	10
23.	Ярослава Зорич	432	10
24.	Евстахія Мілянич	450	10

ТАБЛИЦЯ Ч. 15

1985

1.	Квітка Стецюк........................	Відд. 25	34 чл.
2.	Христина Фуґа - Ґербери	Відд. 269	22 чл.
3.	Анна Гарас	Відд. 47	21 чл.
4.	Марія Лисогір	Відд. 325	21 чл.
5.	Александра Дольницька	Відд. 434	20 чл.
6.	Юлія Ґуґлик	Відд. 259	18 чл.
7.	Марія Гаравус	Відд. 127	17 чл.
8.	Уляна Марущак......................	Відд. 82	13 чл.
9.	Стефанія Гаврилюк..............	Відд. 88	13 чл.
10.	Данута Ясінська	Відд. 287	13 чл.
11.	Марія Кульчицька	Відд. 8	12 чл.
12.	Маріянна Сакалош................	Відд. 267	12 чл.
13.	Текля Мороз..........................	Відд. 465	12 чл.
14.	Катерина Гуцайлюк...............	Відд. 147	11 чл.
15.	Гелен Олек - Скат..................	Відд. 22	10 чл.
16.	Естер Фатюк	Відд. 121	10 чл.
17.	Марія Душник	Відд. 293	10 чл.
18.	Маргарета Гентош	Відд. 305	10 чл.
19.	Ярослава Зорич.....................	Відд. 432	10 чл.

ТАБЛИЦЯ Ч. 16

ЖІНКИ — ЧЕМПІОНКИ В МІЖКОНВЕНЦІЙНОМУ ЧАСІ

Екзекутивний Комітет УНСоюзу кожного року схвалює спеціяльні нагороди для трох жінок — секретарок, які на протязі каляндарного року придбають найбільше число нових членів або забезпечать їх на найвищу суму. Ключ для одержання чемпіонства міняється майже кожного року і тим самим є нагода всім жінкам — секретаркам пробувати щастя. З приємністю в заподаній „таблиці" заподаємо за роками наших „зірок", які здобули першеньство своєю відданою та жертвенною працею. Всім наша подяка, ґратуляції і признання.

ТАБЛИЦЯ

1982 рік

1.	Квітка Стецюк	(25)	Перше Місце	придбала	36 чл.
2.	Дарія Цапар	(347)	Друге Місце	продала забез.	57.000
3.	Христина Фуґа-Ґербери	(269)	Трете Місце	придбала	35чл.

ЖІНКИ — ЧЕМПІОНКИ В МІЖКОНВЕНЦІЙНОМУ ЧАСІ

1983 рік

1.	Дарія Цапар	(347)	Перше Місце	продала	$160.000
2.	Квітка Стецюк	(25)	Друге Місце	придбала	41 членів
3.	Ольга Осередчук	(37)	Трете Місце	придбала	26 членів

1984 рік

1.	Христина Фуґа-Ґербери	(269)	Перше Місце	придбала	39 чл.
2.	Квітка Стецюк	(25)	Друге Місце	продала	$141.000
3.	Олександра Дольницька	(434)	Трете Місце	придбала	33 чл.

1985 рік

1.	Квітка Стецюк	(25)	Перше і Друге Місце	придбала	34 члени
				продала забезпечення	155.000
2.	Христина Фуґа-Ґербери	(269)	Трете Місце	придбала	22 члени

ТАБЛИЦЯ Ч. 17

ЧЛЕНИ КЛЮБУ ЗАСЛУЖЕНИХ СОЮЗОВЦІВ

I. Основники і члени Клюбу впродовж усіх 25 років:
1. Степан Гавриш (83)

II. Члени Клюбу впродовж 24 роки:
1. Квітка Стецюк (25)

III. Члени Клюбу впродовж 18 років:
1. Володимир Гавриляк (316)

IУ. Члени Клюбу впродовж 17 років:
1. пок. Іван Одежинський (153)

У. Члени Клюбу впродовж 16 років:
1. Андрій Джула (161)
2. д-р Василь Палідвор (204)
3. пок. Богдан Зорич (432)

УI. Члени Клюбу впродовж 15 років:
1. пок. Петро Головачук (42)
2. пок. Іван Петрунцьо (78)

УII. Члени Клюбу впродовж 14 років:
1. Гелен Олек Скатт (22)

УIII. Члени Клюбу впродовж 13 років:
1. Анна Гарас (47)
2. Анатас Слюсарчук (174)
3. Роман Чучкевич (346)
4. Іван Геврик (445)

IX. Члени Клюбу впродовж 12 років:
1. Микола Хоманчук (5)
2. Роман Татарський (94)
3. пок. Микола Ткачук (114)

X. Члени Клюбу впродовж 11 років:
1. Василь Дідюк (407)

XI. Члени Клюбу впродовж 10 років:
1. Михайло Турко (63)
2. Михайло Кігічак (240)
3. Василь Оріховський (353)
4. Василь Попович (367)
5. Володимир Запаранюк (484)

ТАБЛИЦЯ Ч. 18

ЗДОБУТКИ ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОГО УРЯДУ НА ПРОТЯЗІ ЧОТИРЬОХ РОКІВ

1982, 1983, 1984, 1985

П.Ч.	Ім'я і прізвище	1982	1983	1984	1985	Разом	Сума забезпеч.
1.	Василь Пастушок	51	104	112	69	336	$ 765,000
2.	Степан Гавриш	38	30	74	33	175	1,234,000
3.	Володимир Гавриляк	38	47	36	34	155	255,000
4.	Андрій Джула	31	32	19	12	94	186,000
5.	Володимир Квас	29	10	20	27	86	255,000
6.	Роман Татарський	45	30	23	30	128	649,000
П.Ч.	Ім'я і прізвище	1982	1983	1984	1985	Разом	Сума забезпеч.
7.	Анна Гарас	21	10	14	21	66	236,000
8.	Олена Олек-Скатт	12	20	18	10	60	185,000
9.	Іван Геврик	3	11	10	31	55	141,000
10.	Текля Мороз	12	11	14	12	49	172,000
11.	Нестор Олесницький	22	5	5	15	47	781,000
12.	пок. Іван Одежинський	26	11	9	—	46	144,000
13.	Анатолій Дорошенко	25	—	—	10	35	91,000
14.	Гльорія Пашен	9	4	11	7	31	238,000
15.	Уляна Дячук	5	12	3	2	22	75,000
16.	Андрій Кейбіда	14	3	3	—	20	36,000
17.	Василь Дідюк	6	—	3	6	15	29,000
18.	Іван Флис	2	2	1	6	11	27,000
19.	Евген Іванців	2	5	1	-	8	56,000
20.	О. Степан Біляк	3	—	—	—	3	3,000
21.	Мирон Куропась	—	3	—	—	3	8,000
22.	сен. Павло Юзик	2	—	—	—	2	4,000
23.	Тарас Шмагала	—	—	—	2	2	10,000
24.	Аскольд Лозинський	1	—	—	—	1	1,000
	Разом	**397**	**350**	**376**	**327**	**1,450**	**$5,581,000**

ТАБЛИЦЯ Ч. 19

ЗДОБУТКИ ПОЧЕСНИХ ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС НА ПРОТЯЗІ ЧОТИРЬОХ РОКІВ — 1982, 1983, 1984, 1985

П.Ч.	Ім'я і прізвище	1982	1983	1984	1985	Разом	Сума забез
1.	Марія Душник	10	11	10	10	41	$143,000
2.	Ґеновефа Жеребняк	9	4	5	3	21	121,000
3.	Володимир Запаранюк	5	2	3	4	14	32,000
4.	Степан Куропась	1	1	—	—	2	2,000
5.	Марія Чучман	1	1	—	—	2	2,000
	Разом	**26**	**19**	**18**	**17**	**80**	**$300,000**

ТАБЛИЦЯ Ч. 20

КАНАДА

НОВІ ЧЛЕНИ У МІЖКОНВЕНЦІЙНОМУ ЧАСІ

Рік	Число членів		
1982	228	сума забезпечення	$ 544.500
1983	201	сума забезпечення	610.500
1984	265	сума забезпечення	1.424.000
1985	260	сума забезпечення	1.063.500
Разом	**954 члени**	**Разом**	**$3.642.500**

ТАБЛИЦЯ Ч. 21

НОВІ ЧЛЕНИ, ПРИДБАНІ КАНАДСЬКИМИ ВІДДІЛАМИ У МІЖКОНВЕНЦІЙНОМУ ЧАСІ

Округи	1982	1983	1984	1985	Разом
Канадські Відділи в Дітройті	25	22	1	2	50
Монтреаль	61	47	92	50	250
Ніяґара	53	51	66	78	248
Торонто	80	64	89	84	317
Захід Канади	9	17	17	46	89
Разом	**228**	**201**	**265**	**260**	**954**

6. ЗВІДОМЛЕННЯ ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ

Обрана на 30-ій Конвенції УНС в Рочестері, Головна Контрольна Комісія уконстатувалася так:

Івна Геврик — голова
Нестор Олесницький — заступник голови
Анатолій Дорошенко — секретар
Богдан Гнатюк — член
о. Митрат Степан Білчк — член

Виконуючи свої статутові завданя, Контрольна Комісія УНС, перевела приписану контролю майна і діловодства 8 разів за каденцію. Кожний звіт та рекомендації були подані на спільних нарадах з Екзекутивою УНС. Після переведення контролі був поміщений заклик в „Свободі", а відтак представлений на річних нарадах Головного Уряду.

Контрольна Комісія так розподілила працю між собою: І. Геврик — Рекордовий Відділ, гіпотеки, спізнені рахунки, видатки, Канада і Організаційний Відділ. Н. Олесницький — Фінансовий Відділ, А. Дорошенко — Українська Національна Корпорація УНС, Б. Гнатюк — Союзівка, о. С. Біляк — В-во „Свобода", „Український Тижневик", „Веселка". Кожний член КК також міг перевіряти всі інші ділянки.

	Приходи за 4 роки	Розходи за 4 роки
1982	$8,425,732	$7,147,167
1983	8,905,350	7,034,381
1984	9,742,608	7,358,349
1985	10,482,367	7,741,477
Разом	$37,556,057	$29,281,374

Тому, що праця і діловодство УНС були ведені після **ухвал Конвенції і постанов Головного** Уряду, **всі числа подані у звітах віддзеркалюють фінансовий і громадський УНС, Головна Контрольна Комісія ставить внесок на прийняття звітів та уділення абсолюторії цілому уступаючому Головному Урядові УНС.**

Іван Геврик — голова
Нестор Олесницький — заступ. голови
Анатолій Дорошенко — секретар
Богдан Гнатюк — член
о. Степан Біляк — член

Звіт голови Головної Контрольної Комісії мґ-ра Івана Геврика

Як головний контролер УНС і обраний голова цієї Комісії, старався я виконувати всі наложені на мене статутом обов'язки на протязі останніх чотирьох років. Брав участь у всіх засіданнях Контрольної Комісії та деколи на запрошення бував на засіданнях Головного Екзекутивного Комітету, щоб поділитися думками Контрольної Комісії в різних справах УНС. Це відноситься також до справ Союзівки і нашої союзової політики в громадських справах.

Рекордовий Відділ

У звітовому часі чотирьох міжконвенційних років, я мав нагоду грунтовно перевірити деталі праці Відділу. До обов'язків Рекордового Відділу, яким керує головний секретар В. Сохан, належать такі головні ділянки праці: оформлення аплікацій нових членів, виготовлення картотеки членів, місячних виказів членів по Відділах та грамот забезпечення нових членів, оформлення всіх змін у стані членства та поодиноких забезпечених членів, включно з видачею аплікацій на грошові звороти, допомоги, посмертні виплати, вдержування картотек для статистики членства, оцінки грамот для забезпеченевих властей та для виготовлення чеків дивіденд, кореспонденція з Відділами, секретарями і членством. Всі ці праці виконує Рекордовий Відділ скоро і солідно, завдяки відданому УНСоюзові персоналу та вмілому плянуванні керівника Відділу. В часі контролі Рекордового Відділу, присвятив я багато уваги перевірці широкої кореспонденції з секретарями і членством, суспенді членів, які не заплатили ані однієї вкладки. З докладної статистики стану і руху членства, можна кожночасно ствердити, який є приріст і убуток членства та можна поробити висновки для дальшої праці УНС.

Рекордовий Відділ веде не тільки статистику руху членства, але й сподіваних втрат членства через виплати „P" і „E" грамот, що дає змогу плянування акції для поновного забезпечення власників таких виплачуваних грамот. Із статистики Рекордового Відділу довідуємося про постійну втрату в активних членах, але зате нові члени беруть асекурацію на значно більші суми, тому нам потрібно старатися приєднати до УНС ширші кола українського громадянства.

Зіставлення членства по клясах

ЗВІТ З ПЕРЕВІРКИ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНС

ЗМІНИ В АКТИВНОМУ ЧЛЕНСТВІ ЗА 1985 РІК

Стан активних членів з 1-го січня 1985 р.	55,530
Нові члени приєднані в 1985-му році	1,956
Разом	**57,486**
Втрати членства у 1985-му році:	
Суспензи	+457
Грошові звороти	1,088
Виплати за Е грамоти	955
Сплачено вкладки за Р грамоти	1,250
Смертні виплати	911
Інші втрати	170
Разом втрати	**3,917**
Стан активних членів з 31-го грудня 1985-го року	53,569

АКТИВНІ ЧЛЕНИ

	Стан членів з 1.1.1985 р.	Стан членів з 31.12.1985 р.	Прибуток, або втрата
Молодь	13,013	12,250	-763
Дорослі	35,537	34,315	-1,222
Грамоти АДД	6,980	7,004	+24
Разом	**55,530**	**53,569**	**-1,961**

ВСІ ЧЛЕНИ

	Стан членів з 1.1.1985 р.	Стан членів з 31.12.1985 р.	Прибуток, або втрата
Молодь	19,749	19,050	-699
Дорослі	53,015	51,910	-1,105
Грамоти АДД	6,980	7,004	+24
Разом	**79,744**	**77,964**	**-1,780**

ЗІСТАВЛЕННЯ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ ПО КЛЯСАХ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

(Стан з 31-го грудня 1985-го року)

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ

Кляса	Число членів
Кляса I-T-16	215
Кляса II-P-70	151

НОВІ КЛЯСИ

Кляса E-18	2,704
Кляса E-20	3,004
Кляса E-65	305
Кляса E-65-SP	10
Кляса P-20	4,596
Кляса P-65	108
Кляса TP-65	1,156
Кляса W-SP	1
Разом активних членів	**12,250**
Члени на випл. заб. і безпл. продовженні	6,800
УСІХ ЧЛЕНІВ ДЕП. МОЛОДІ	**19,050**

ДЕПАРТАМЕНТ ДОРОСЛИХ

Кляса I— Старий рід забезпечення	14
Кляса 0-P-70	76
Кляса T	838
Кляса W	10,085
Кляса W-SP	3
Кляса P-20	9,227
Кляса E-20	7,800
Кляса E-65	2,340
Кляса E-65-SP	9
Кляса P-65	1,285
Кляса DP-60	143
Кляса DP-65	785
Кляса ADD	7,004
Кляса T-5	141
Кляса T-10	368

Дорослі члени з молодечими грамотами

Кляса P-20	674
Кляса E-20	426
Кляса P-65	17
Кляса E-65	54
Кляса E-18	30
Разом активних членів	**41,319**
Члени на випл. заб. і безпл. продовженні	17,595
УСІХ ЧЛЕНІВ ДЕП. ДОРОСЛИХ	58,914
РАЗОМ УСІХ ЧЛЕНІВ 31-ГО ГРУДНЯ 1985 р.	**77,964**

СТАН ЧЛЕНІВ ТА ЇХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

З 31-го ГРУДНЯ 1985 Р.

	Число членів	Їх сума забезпечення
Молодь	12,250	$18,123,796
Дорослі	34,315	58,832,484
Акцидентові грамоти	7,004	35,020,000
Молодь на виплаченому забезп. і на безпл. продовженні	6,800	5,994,423
Дорослі на виплаченому забезп. і на безпл. продовженні	17,595	15,466,745
РАЗОМ УСІ ЧЛЕНИ	**77,964**	**$133,437,448**

КАНАДА
НОВІ ЧЛЕНИ В КАНАДІ В 1984 І 1985 РОКАХ

	1984	1985
Молодь	86	73
Дорослі	104	120
Акцидентові грамоти	75	67
Разом	**265**	**260**

ВСІ ЧЛЕНИ

	Стан членів 1 січня 1982	Стан членів 31 грудня 1985	Прибуток, або втрати
Молодь	20,641	19,050	-1,591
Дорослі	55,913	51,910	-4,003
Грамоти АДД	6,855	7,004	+149
Разом	**83,409**	**77,964**	**-5,445**

ПОРІВНЯННЯ СТАНУ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ РОКІВ 1984 І 1985

	Стан членства 12.31.1984	Стан членства 12.31.1985	Прибуток, або втрата
Молодь	1,501	1,392	-109
Дорослі	3,810	3,729	-81
Акцидентові грамоти	1,309	1,307	-2
Разом активні члени	**6,620**	**6,428**	**-192**
Молодь на випл. забезп. і на безпл. продовженні	201	204	+3
Дорослі на випл. забезп. і на безпл. продовженні	655	616	-39
Разом усі члени	**7,476**	**7,248**	**-228**

ПІДСУМКИ РУХУ ЧЛЕНСТВА ЗА 4 РОКИ

(Від 1-го січня 1982 до 31-го грудня 1985)

Стан активних членів з 1-го січня 1982 року	61,231
Нові члени за 4 роки	8,774
Разом	**70,005**
Втрати за 4 роки:	
Сузпензи	+697
Грошові звороти	4,584
Виплати Е грамот	3,645
Сплати вкладок Р грамот	4,646
Смертні виплати	3,677
Інші втрати	581
Разом втрати	**16,436**
Стан активних членів з 31-го грудня 1985 року	53,569

АКТИВНІ ЧЛЕНИ

	Стан членів 1 січня 1982	Стан членів 31 грудня 1985	Прибуток, або втрати
Молодь	14,613	12,250	-2,363
Дорослі	39,763	34,315	-5,448
Грамоти АДД	6,855	7,004	+149
Разом	**61,231**	**53,569**	**-7,662**

НОВІ МЕЖІ ВІКУ ТА СУМ ПРИ ЗАБЕЗПЕЧУВАННІ БЕЗ ЛІКАРСЬКИХ ОГЛЯДИН
Важні від 1-го січня 1983 р.

З 1-им січня 1983 р. ввійшли в силу нові межі віку та максимальні суми забезпечення, на які можна вносити аплікації без лікарських оглядин. Із цією зміною, апробованою рішенням Головного Екзекутивного Комітету, особи в доброму стані здоров'я можуть вносити аплікації на забезпечення без лікарських оглядин в ось таких межах сум забезпечення та віку:

$50,000 до віку 40 років
25,000 до віку 45 років
10,000 до віку 50 років
5,000 до віку 55 років
3,000 до віку 60 років
1,000 до віку 65 років

Сума забезпечення з лікарськими оглядинами не має обмежень, за виїмком законних у деяких стейтах.

LIMITATIONS OF AGES AND AMOUNTS FOR NON-MEDICAL INSURANCE
Effective January 1, 1983

New limitations will be in effect from January 1, 1983, for maximum amounts of non-medical insurance at various ages. With these changes, approved by the Supreme Executive Committee, persons in good health may submit non-medical applications for the following maximum amounts of insurance

$50,000 to age 40
25,000 to age 45
10,000 to age 50
5,000 to age 55
3,000 to age 60
1,000 to age 65

There is no limit to the amount of insurance with a medical examination except where limited by some state laws.

Увага! Чикаґо й околиця! Увага!

Окружний Комітет Відділів Українського Народного Союзу Чикаґівської Округи

повідомляє, що

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

відбудуться

у суботу, 28-го лютого 1987 р., о год. 2:30 по пол. в залі церкви св. Володимира
2255 W. Cortez (Corner Oakley Blvd), CHICAGO, Ill.

Участь в нарадах повинні взяти урядовці Окружного Комітету, конвенційні делеґати на 31-шу Конвенцію і представники Відділів:

17, 22, 33, 35, 51, 61, 100, 103, 106, 107, 114, 125, 131, 136, 139, 157, 176, 190, 220, 221, 243, 250, 259, 301, 379, 395, 399, 423, 425, 452 і 472.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Відчитання протоколу з попередніх зборів
3. Слово головних урядовців
4. Обговорення кампанії продажу забезпечення
5. Представлення окружного організатора СТЕПАНА БОГАЧА
6. Схвалення пляну організаційної праці на 1987 рік.
7. Різні справи і закриття зборів

У зборах візьмуть участь:

Д-р Іван О. Флис, головний предсідник УНС
Д-р Мирон Куропась, заступник гол. предс. УНС
Ґльорія Пашен, заступниця гол. предс. УНС
Інж. Анатолій Дорошенко, гол. контролер УНС
Гелен Олек-Скатт, головна радна УНС

За ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Іван Гавалюх — *голова*; Михайло Ольшанський — *почесний голова*
Роман Припхан — *секр.*; Дженевев Блідий — *скарбник*

Вечір у пошану інж. Михайла Пежанського

Дня 15-го листопада 1986 року Відділ Товариства Українських Інженерів у Ню Йорку, спільно з Головною Управою ТУІА, влаштували вечір на честь інж. Михайла Пежанського, як заслуженого інженера-сеньйора, почесного члена та одного з основоположників нашого товариства.

Цей особливий вечір відкрив голова Відділу ТУІА в Ню Йорку Микола Турецький та щиро привітав інж. М. Пежанського і його дружину п-і Любу, привітав усіх присутніх на залі інженерів і гостей, привітав голову Головної Управи ТУІА й попросив його до слова, який привітав інж. М. Пежанського, його дружину й побажав йому кріпкого здоров'я і багато років прожити в доброму здоров'ї і далі працювати для добра й розвитку ТУІА та для добра української спільноти та українського народу.

Голова Відділу, який проводив цим вечором, подякував інж. Юрієві Базелевському за щирий привіт і попрохав інж. Романа Рогожу виголосити доповідь про інж. Михайла Пежанського (цей допис базований на доповіді інж. Рогожі).

Михайло Пежанський народився 29-го вересня 1900 року у Львові в родині Олени й інженера архітекта Григорія Пежанських.

Батько Михайла був відомий з багатьох архітектурних об'єктів, а старший брат Олександер — відомий архітект численних церков у Галичині та першого українського шпиталя ім. Митрополита Андрея Шептицького у Львові.

Михайло Пежанський закінчив Академічну Гімназію у Львові 1918 року, а вже 1912 року був членом першого гуртка пластової організації, основоположником якої був д-р Олександер Тисовський у Львові. М. Пежанський вивчав пластові правила, дисципліни, які були дороговказом у його щоденному житті. Головні прикмети пластуна — це точність, обов'язковість, працьовитість та любов до

Інж. М. Пежанський з дружиною Любомирою.

українського народу.

Його юнацькі роки припадають на час бурхливих історичних подій, під час Першої світової війни та національного зриву українського народу як на східніх, так і на західніх землях України, що привело до створення українських республік.

30-го жовтня 1918 року старший брат Михайла Володимир запровадив його до Українського Народного Дому у Львові, при вулиці Ч. 22, де містилась частина нашої команди, й сотник Огоновський дав доручення Михайлові та членам його пластового гуртка, провести розвідку на окраїнах Львова, щоб довідатись про концентрацію польських військ, чи не посуваються вони у напрямі центру міста. Про це писали поляки в своїх брошурах (летючках), що українські пластуни виконують розвідчу службу для української команди міста Львів.

Після програної війни з поляками М. Пежанський виїхав до Відня на політехніку й 1927 року закінчив інженерний факультет, і як дипломований інженер повернувся до Львова, де нострифікував у Львівській Політехніці та почав свою професійну працю у дирекції польських державних залізниць від 1927 до 1935 років. Коли польський уряд почав звільняти українців з державних посад, він відкрив власне інженерне бюро. Склав вимагані польським урядом іспити й одержав державні управнення цивільного інженера й архітекта. Проєктував і виконував житлові будівлі, парцеляції, робив пляни для розбудови міста Львова, нові дільниці, вулиці, водопроводи й каналізацію.

В 1940 і 1941 роках завідував комплексом будинків львівського університету, а згодом виїхав на еміграцію і після закінчення Другої світової війни опинився, в Мюнхені й викладав в університеті УННРА та рівночасно був викладачем технічно-промислової школи й інструктором у Ґрафеншав, від 1945 до 1948 років, а в 1949 році переїхав до Америки й почав свою кар'єру від креслярства. В 1951 році почав працювати інженером в „РЕ", а від 1961 до 1977 рр. працював у відомих фірмах Мерітт Чепмен і Скотт, Корпорейшен та в інтернаціональній корпорації Реймонд, що їх спеціяльністю було будівельна механіка, методи будівництва підводних тунелів і греблів.

Інж. Михайло Пежанський був членом Українського Технічного Товариства у Львові, членом Українського Технічного Товариства в Мюнхені. Від 1951 року був і є членом ТУІА, в якому очолював *Термінологічну* комісію ТУІА до 1966 року.

За величезний вклад праці ТУІА наділено його почесним членом. Від 1936 року був членом Наукового Товариства *Шевченка* у Львові, а від 1950 року є членом Управи й Термінологічної комісії НТШ, основоположником і членом Управи Українського Термінологічного Центру Америки та членом Управи Військової Історичної Комісії при НТШ.

Особливою ділянкою зацікавлення Михайла Пежанського є українська термінологія. Він скомплектував і видав своїм коштом, мабуть найбільшу збірку на Заході термінологічних словників, що ними користуються багато професіоналістів і установ. Він збирав і опрацьовував термінологічні матеріяли з різних ділянок життя і знання.

Він зібрав в УАН в Києві, у виді мікрофільмів і фотостатів, 33 термінологічні словники та приблизно 30-ть інших словників з 1920 і 1930 років. Зібрав комплект словників з 1950, 1960 і 1970 років, йдучи назустріч пекучій потребі еміґрації мати українські термінологічні словники з різних ділянок науки, яких не можна дістати ні в книгарнях, ні в бібліотеках. Пежанський зробив біля 250-ти примірників комплектних відбиток словників для поодиноких науковців наших наукових установ, які безуспішно шукали за такими словниками.

Інж. М. Пежанський використав те, що в Ню Йорку існує Централя Об'єднання Українських Мистців, яка часто влаштовувала мистецькі виставки творів наших визначних мистців, і почав робити документацію українського мистецтва у формі фотографій і прозірок. Почалось це в 1951 році в Ню Йорку, а з часом це стало святим обов'язком на всіх виставках. У деяких мистців робив знімки в їх робітнях. У висліді цієї праці є 20,000 прозірок творів мистецтва. Він сам має збірку мистецьких картин, дуже цікаву.

Також із пластового життя він зробив багато знімок і прозірок: з Ювілейної пластової зустрічі на „Вовчій Тропі" в Іст Четгем і видання Ювілейного Альбому з 600 знімками в 45-ліття Пласту. Це є неповторна праця. Пластові архіви, фотокіно, звукозаписи — все це має велику вартість для історії Пласту. Він був референтом у Пластовій Булаві протягом багатьох років. Був нагороджений найвищим пластовим відзначенням, золотим орденом св. Юрія.

Доповідач Р. Рогожа подякував дружині інж. М. Пежанського, п-і Любі, з дому Мриц, за те, що завжди зуміла створити приємну й пригожу атмосферу, в якій могли здійснюватись пляни її мужа.

Голова Відділу ТУІА подякував інж. Р. Рогожі за цінну доповідь і попросив до слова інж. М. Пежанського, який висвітлив ряд прозірок з поясненнями й розказав про свій житьовий шлях і про українське життя у Львові, в якому він брав жваву участь.

За цю надзвичайно цікаву розповідь про себе самого щиро подякував інж. М. Пежанському голова Відділу ТУІА М. Турецький, а присутні нагородили його за це рясними оплесками. Відтак голова Відділу ТУІА прочитав привіти від голови НТШ д-ра Ярослава Падоха й від інженерів: Василя Мисака, Володимира Гнатківського, Зенона Салевича, Мирона Гнатейка та Григорія Кузьми, які були перешкоджені й не могли взяти участь в цьому дуже важливому вечорі.

Далі попрошено до слова інж. Анатолія Вовка, який розказав про співпрацю з інженером М. Пежанським і висловив йому велике признання.

Голова Відділу подякував інж. А. Вовкові, усім присутнім за участь і запросив усіх на перекуску, під час якої кожний мав нагоду особисто поговорити з інж. Пежанським. Цей пам'ятний вечір неофіційно продовжувався до 10-ої години.

М. Т.

УКРАЇНСЬКЕ ПАТРІЯРХАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО, ВІДДІЛ в НЮ ЙОРКУ
запрошує Українське Громадянство і своїх Членів на

ПОМИНАЛЬНУ СЛУЖБУ БОЖУ
ЗА
ПАТРІЯРХА ЙОСИФА

що буде відправлена
в неділю, 22-го лютого 1987 р., о 12-ій год. дня в церкві св. Юра в Ню Йорку, Н. Й.

•

Водночас запрошує на ДОПОВІДЬ відомого українського богослова
архимандрита ЛЮБОМИРА ГУЗАРА
на тему:

Відношення українських католиків і православних напередодні ювілею 1000-ліття християнства Руси-України

яка відбудеться
у неділю, 22-го лютого 1987 р., о год. 2:30 після полудня
у домі Наукового Товарисва ім. Шевченка в Ню Йорку
при 63 Четверта Авеню, між 9 і 10 вулицями

КОМІТЕТ ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИЩЕННЯ РУСИ-УКРАЇНИ ГАРВАРДСЬКИЙ ПРОЄКТ, ПІД ПРОТЕКТОРАТОМ СКВУ

щиро дякує нижче названим особам і установам за грошові пожертви на реалізацію Гарвардського Проєкту в тисячоліття хрищення Руси-України:

Список ч.: 14

$75,000 — Український Народний Дім, Управа і Члени, Елізабет, Н. Дж. (на три томи Гарвардського Проєкту).
$25,000 — Володимира і Стефан Сливоцькі (на том Гарвардського Проєкту).
$12,500 — Самопоміч — Федеральна Кредитова Кооператива, Ню Йорк.
$6,000 — Н. Н.
По $5,000 — Митрополит Максим Германюк, д-р Євген і Ніля Стецьків.
$4,000 — д-р Ярослав і мґр Ярослава Панчуки.
$3,000 — Роман Волчук.
$2,000 — Франка Дахнівська.
$1,500 — Ольга і Теодозій Зазуля.
По $1,000 — Дмитро Бобеляк, Данило і Катерина Бортник, Володимир Горбовий*, Петро Дармограй, д-р Роман Заплітний*, Ярослав і Мирослава Зубаль, Пилип і Олександра Місьонг*, д-р Андрій і Рута Ріпецькі (з нагоди народження доні Маї), Самопоміч — Федеральна Кредитова Кооператива, Джерзі Сиrі, Н. Дж., і Лідія і Адріян Стецики, д-р Олександер Стрільбицький, Українсько-Американське Т-во в Ст. Пітерсбурґ,, Фл., Яків Щеґрин.
По $500 — Анастазія Бохонок, Володимира і Володимир Васічко, Роман і Ольга Гуглевичі, Оксана Когут, Ігор В. Козак*, Василь Папіш*, Богдан і Наталія Петріна*, Олександер і Ольга Смаль, Петро Шиприкевич, Стефанія Шипула, Оксана І. і Лев Щурі (з нагоди 25-річчя супружого життя — на Катедру Богословської Науки).
$400 — Зеновій Стельмах.
$350 — Василь Колодчин*.
По $250 — Олександер і Марія Леськів, д-р Василь і Оксана Марчук, Ростислав і Галина Ратич*, Наталія і Йосиф Сиґіда.
По $200 — д-р Борис і Уляна Глинські*, Вашінґтонська Група, Вашінгтон, Д. К.
$150 — Софія і Семен Михайлишин.
по $100 — Володимир Бекесевич, д-р Іван і Марія Галій, Зеновій Євчук*, Марія Іськів, Орест і Сузанна Казанівські,; Михайло Куриляк, Роман і Ірена Лапичак, Іван Миколаєвич*, Стефан П. і Юліяна Мунсінґ, Роксоляна і Михайло Найдан, проф. Пилип Кукура, д-р Модест Ріпецький, Ірена Скрибайло*, Маркіян Стасюк*, Василь Сивенький, д-р Олександра Школьник.
$75 — Агафія і Донна Походай.
По $25 — Зенон Мандрусяк, Вірослав і Патрішія Снігурович.

Списки поодиноких Відділів КТХРУ-ГП:

Гартфорд і околиці, Коннектикат:

I. Українська Кредитова Кооператива — Самопоміч — $1,000, інж. Олександер Пришляк — $250, Михайло і Леся Шевчук — $100*, Михайло Бабій — $50*, Стефанія Дубік — $25*, Степан Островський, Степан Перун, Михайло Радьо — по $20.

(Список переслав інж. Олександер Пришляк).

II. Українська Католицька Парохія св. Покрови — $1,000, Відділ ОУА „Самопоміч" — $1,000, 179 Відділ „Провидіння" ім. св. Володимира — $200, Андрій і Марія Бабій, Дмитро і Катерина Ходонович, Іван і Христина Кость, Михайло Плещ, Андрій і Марія Смук, Іван і Марта Здирко — по $100, Nwkola і Софія Данчук, Дмитро Деренюк, Михайло Майнич, Йосиф і Марія Швед — по $50.

(Список переслав інж. Андрій Рудик).

Вашінґтон, Дистрикт оф Колюмбія:

Марта і Андрій Мостовичі — $500*, Галина і Стефан Максимюк — $300, д-р Зенон Когут, Дмитро Романюк — по $200, Стефан Бойчук, Євген і Анізія Ґіль, Юрій і Олена Добчанські — по $100, Зена Хома і Норман Томпсон — $50.

(Список переслала п-ні Марта Мостович).

Маямі Біч і околиці, Фльорида:

Богдан Комарницький — $500, Микола і Леся Дудка — $300, Павло і Софія Серна — $240, Іван Назар — $200, Олекса Бардахівський, Микола Кобрин, Ольга Кузів, Емілія Кулик, Стефанія Шипула — по $100, Іван Хоптій — $50.

(Список переслав п. Михайло Ковальчук).

Філядельфія, Па.

П-ні Марія Марусяк — Скіра Іван і Дарія в пам'ять бл. п. батька **Осипа Марусяка** — $1,000.
Д-р Новосад Євген — $1,000.

Ню Бранзвик, Н. Дж.

П-во Володимир і Марія Серна — $300.
Сестрицтво Покрови Пресвятої Богородиці української католицької церкви в Ню Бразвик, Н. Дж. — $100.

У СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ

Вшановуючи пам'ять дорогих осіб на реалізацію Гарвардського Проєкту Тисячоліття пожертвували:

В пам'ять мами **бл. п. Серафими Рекшинської:** Люба і Володислав Федуни — $1,000*.

У світлу пам'ять брата **бл. п. Мирослава Кучми:** Корнелія Кучма — $1,000.

В пам'ять братів **бл. п. інж. Ярослава Когутяка і бл. п. Нестора Когутяка:** Марія Когутяк-Гладка з мужем інж. Орестом Гладким — $1,000 (загальна сума п-ва Гладких на Гарвардський Проєкт виносить — $3,000).

В пам'ять **бл. п. Павлини Трухан:** д-р Григорій і Стефанія Явні — $500.

В пам'ять **бл. п. д-ра Йосифа В. Остапа:** д-р Теодор і Міра Залуцькі — $250.

Замість квітів і в пам'ять **бл. п. Володимира Проціньского:** Ярослава Гірна — $150.

Замість квітів на могилу **св. п. Марії Твердовської,** яка відійшла у вічність дня 19 листопада 1986 р., на Тризні в її пам'ять переведено збірку через Головну Управу ОЖ ОЧСУ, пожертви склали: Ліліяна Клименко — $100, Віталій і Татіяна Кейс, Ніна і Василь Федуняк — по $50, Раїса Кейс — $20.

В пам'ять ***бл. п. інж. Олекси Антипова і бл. п. д-ра Томи Лапичака:*** Ада і Зенон Осінчуки — $100*.

У світлу пам'ять **бл. п. Романа Бараболяка:** Роман і Стефанія Цегельські — $50.

Замість квітів на могилу **бл. п. Архимандрита Павла** (у світському стані **ред. Петро Ямняк**): Степан і Анна Микита — $25.

Замість квітів на могилу **бл. п. мґра Романа Цегельського:** д-р Іларіон Калиневич — $25.

Примітка. Дякуємо Вельмишановним — В. Горбовому, д-рові Р. Б. Заплітному, П. і О. Мсьонг, В. і Л. Федунам, І. В. Козакові, В. Папіжеві, Б. і Н. Петрінам, В. Колодчинові, Р. і Г. Ратичам, д-рові Б. і У. Глинським, З. Євчукові, І. Миколаєвичеві, І. Скрибайло, М. Стасюкові, М. і Л. Шевчукам, М. Бабієві, С. Дубік, А. і З. Осінчукам за використання програми дорівнювальних фондів їхніх працедавців. Заохочуємо всіх, що затруднені в підприємствах, які практикують програму MACHING GIFTS, враз із своєю пожертвою (чеки треба виписувати на HARVARD UNIVERSITY — UKRAINIAN STUDIES, а в примітці вписати MUC) прислати теж аплікації на дорівнювальну вплату. Відповідні формулярі можна одержати з канцелярії працедавця.

Збіркова акція продовжується.

Всі чеки просимо виписувати на:

Ukrainian Studies Fund M.U.C.

(M.U.C. означає Millennium of Ukrainian Chistianity)

Пожертви просимо висилати до канцелярії Комітету на адресу:

MILLENNIUM OF RUS'-UKRAINE CHRISTIANITY COMMITTEE
63 Fourth Avenue, New York, N.Y. 10003

За КОМІТЕТ:

Д-р СТЕПАН ВОРОХ — *Голова*
ВОЛОДИМИР БАРАНЕЦЬКИЙ — *Фінансовий референт*

Процес...

(Закінчення зі стор. 1)

Казахстан, і очікує візної візи.

Доктор-психіятр Анатолій Корягін був звільнений з ув'язнення з кінцем січня. Він повернувся до Харкова, але після дуже короткого перебування на волі, був знову заарештований і висланий назад в концтабір, де він відбував своє семирічне покарання.

У січні в Україну привезли члена Української Гельсінкської Групи Левка Лук'яненка, засудженого в 1977 році на 10 років ув'язнення і п'ять років заслання, і важко хворого Михайла Гориня, засудженого в 1981 році також на 10 років ув'язнення і п'ять років заслання. Після короткого перебування у київській тюрмі їх відвезли назад до пермського концтабору ч. 36-1, де вони відбувають ув'язнення.

Того самого місяця був звільнений з ув'язнення жидівський активіст з Чернівець, член Української Гельсінкської Групи Йосиф Зісельс, який був засуджений в 1984 році на три роки ув'язнення. Й. Зісельс мав повернутися до Чернівець, де очікує візної візи з СССР.

До Відня дійшли вістки про трагічну смерть двох молодих людей, родинно пов'язаних з активними учасниками українського національного руху:

Євген Антоненко-Давидович, син письменника Бориса Антоненко-Давидовича, народжений 1952 року, постійно цькований агентами КҐБ, тричі ув'язнений за сфабрикованим кримінальним звинуваченням; відбув десять років ув'язнення (1971-76, 1977-78, 1982-86). Кампанія проти Євгена була поширена органами КҐБ і закордоном, де проти нього були поширені фальшиві і нічим необосновані вістки. Відбуваючи останній термін ув'язнення, він цілком втратив мову, а незабаром після звільнення згинув в Києві у невиясненних обставинах.

Зіновій Шастків, син двоюрідного брата Олени Антонів-Красівської, народжений 1955 року, був замордований на львівському спортовому стадіоні 1-го жовтня 1986 року кілька днів до одруження.

У вівторок, 10-го лютого, Ґеннадій Герасімов повідомив у Москві, що звільнено 140 в'язнів, а справи ще 140 осіб розглядаються.

ПРЕСОВЕ АГЕНТСТВО Ройтерс повідомило з Москви, що в Грузії розпочались повені, а в деяких місцях снігові лявіни, все ще загрожують населеним пунктам. У зв'язку з цим республіканський уряд наказав евакуювати 16,000 осіб із загрожених місцевостей. ТАСС додатково інформує про снігові бурі у північній частині республіки і про допомогу армії, яка, мовляв, завжди готова допомогти коли населення знаходиться в небезпеці.

Ділимося сумною вісткою з Бандуристами Вільного Світу, що 7-го лютого 1987 року помер в Буенос Айресі, Арґентина

бл. п.

ВАСИЛЬ КАЧУРАК

визначний бандурист, основоположник і мистецький керівник Капелі ім. Т. Шевченка в Буенос Айресі, Арґентина, великий патріот і громадський діяч.

•

Складаємо наші якнайщиріші співчуття дружині Анні і синам Василеві і Степанові.

**Світове Товариство Бандуристів,
Школа Кобзарського Мистецтва
Ню Йорк**

Ділимося сумною вісткою,
що в неділю, 8-го лютого 1987 року, помер в лікарні у Вашінґтоні, Д. К. довголітній співпрацівник Українського Відділу „Голосу Америки"

св. п.

Володимир Шостак

народжений у Краснодарі на Кубані 22-го лютого 1931 р.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

**Друзі Покійного, працівники
Українського Відділу
„Голосу Америки"**

Ділимося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими, що 10-го лютого 1987 р. по короткій і тяжкій недузі, прийнявши Найсвятіші Тайни, упокоїлася в Бозі наша Дорога
ДРУЖИНА, МАМА, БАБЦЯ І ПРАБАБЦЯ

св. п.

МАРІЯ БАЛАБАН
з дому Іванюта

родом з Тернополя

ПАНАХИДА відбудеться у п'ятницю, 13-го лютого 1987 року, о год. 8-ій веч. у похоронному заведенні Литвин і Литвин, 1600 Stuyvesand Avenue, Union, N.J.

ПОХОРОН у суботу, 14-го лютого 1987 р. о год. 9:30 рано з церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж. на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:
муж — ВОЛОДИМИР
дочка — ЯРОСЛАВА з сином ОЛЕКСАНДРОМ
син — ВОЛОДИМИР мол. з дружиною ЄВГЕНІЄЮ і дітьми

Результат...

(Закінчення зі ст. 2)

досить великого бібліографічного матеріялу, дало укладачеві змогу зробити словник логічним і прозорим. Таким чином, у словнику дуже старанно опрацьована й англійська сторона й українська сторона. Англійській стороні, що добре розроблена в багатьох джерелах, в пошуках значень чи відтинків значень, автор дав адекватний український лексичний матеріял, не створюючи надто штучних українських відповідників.

У словнику помічаємо деякі друкарські помилки, які дуже легко усунути при перевиданні. А взагалі найбільша цінність словника полягає у тому, що він є посправжньому сучасним і посправжньому оригінальним. І тому ми віримо, що він приверне увагу всіх, хто цікавиться українською лексикографією.

На закінчення хочемо відмітити, що „Англійсько-український словник назв кольорів і кольорознавства" вийшов виданням Наукового Товариства ім. Шевченка, в Бібліотеці українознавства, том 55, і є результатом тісної співпраці Термінологічної Комісії НТШ та Українського Термінологічного Центру в Америці.

Президія...

(Закінчення зі стор. 1)

цікавилася ситуацією в Україні. Чех, представник Хартії-77, представники балтицьких народів і інші речники поневолених народів зокрема цікавилися українськими справами і збирали всі публікації і матеріяли, запрошуючи, до тісної співпраці.

Корисним виявом співпраці був факт прийняття спільної декларації представниками поневолених Москвою народів, яку підписали: від українців представник КУППО й ініціятор цієї акції, від Українських дисидентів Н. Світлична і Л. Плющ, від литовців Альгіс Клімайтіс, президент „Про-Коопераціоне" і член Балтицької світової ради, від чехів Їжі Немец, член Хартії-77„ і ВОНС від естонців Маідо Карі, член Естонської світової ради, від поляків Єжи Таргальскі, представник підпільної організації „Неподлеглосьць", від грузинської громади у Франції Тамаз Наскідачвілі і Віктор Гомерікі від Світової грузинської ради. Слід підкреслити, що при нагоді цих дружніх і спільних акцій було порушено справу членства КУППО у міжнародній організації „Про-Коопераціоне", яка постала у вересні 1986 року, і яку очолив відомий литовський діяч А. Клімайтіс, а куди тепер належать представники поляків, чехів балтійців, мадярів і болгарів. Президія КУППО доручила своїм представникам в Европі зібрати належні інформації та поробити відповідні заходи для вступу в члени цієї організації, що дасть змогу КУППО ще ширше розгорнути спільну акцію зацікавлених народів центально-східньої Европи. При цій нагоді згадано тільки мимоходом про потребу і можливість створення спільного „лоббі", складеного з репрезентацій етнічних груп в ЗСА, народи яких стоять в завзятій боротьбі з російсько-совєтським імперіялізмом за свою самобутність і національно-державну незалежність. Ця справа повинна знайти належне зрозуміння серед великої української громади в ЗСА та набрати реальних можливостей у зустрічах з відповідальними репрезентаціями інших етнічних груп і то зокрема тепер, коли Москва і її вислужники ведуть шалену боротьбу проти українського народу та його національно державних аспірацій.

Окрему увагу присвячено справі закінчення консолідаційних заходів КУППО на базі ДЦ УНР і УНРади, які почато понад два роки тому Члени Президії, інж. Зиновій Туркало і інж. Леонід Чудовський, проаналізували становище поодиноких політичних середовищ до справи консолідації, подали обосновану пропозицію, щоб її таки старатися остаточно закінчити у дусі пропозицій КУППО, переданих представниками ДЦ УНР, впродовж довготривалих розмов і узгіднювань на найближчій зустрічі представників обох сторін. Члени Президії при тому підкреслювали, що завершення консолідації шляхом привернення належної ролі політичного сектора в ДЦ УНР і УНРаді при одночасному скріпленні праці КУППО може у великій мірі принести корисні успіхи українській визвольній справі.

В своїх кінцевих висновках і пропозиціях учасники наради Президії КУППО прийняли ряд постанов відносно скріплення діяльности КУППО, зокрема на її зовнішньому відтинку, через організацію інституції представників КУППО у важних і впливових країнах українського поселення. Звернено окрему увагу на значення і ролю дисидентського руху в Україні та на жорстоку розправу з ним зі сторони совєтських урядових чинників при майже повній байдужости країн вільного світу, а тому в цій важливій справі слід повести відповідну акцію серед української громади і перед чужинецькими чинниками.

Також присвячено належну увагу чорнобильській трагедії і її можливим наслідкам, на які вказують міжнародні фахові чинники. Підкреслено, що це справа не тільки України, але й її близьких і дальших сусідів, а тому було б вказано і корисно організувати спільну акцію. КУППО вже поробила певні заходи, виславши відповідні пропозиції представникам сусідів України.

Передискутовано з великою увагою справу антиукраїнської акції Москви і її прислужників у вільному світі. На пропозицію секретаря КУППО д-ра Р. Борковського рішено вислати окремого протестного листа урядовим жидівським чинникам у зв'язку з нечуваним наклепницьким листом-відповіддю заступника спікера Кнессету Дов Б. Бен-Меіра до Божени Ольшанівської, а копії післати американським урядовим чинникам.

Президія КУППО висловила своє вдоволення ініціятивою голови УРДП проф. д-ра Михайла Г. Воскобійника, який звернувся до проводів політичних груп і організацій в справі припинення пресової полеміки, взаємних обвинувачень, та одобрити пропозицію дворічного мораторіюму, бодай до і на час завершення спільних відзначень Тисячоліття Християнства в Україні. Відгук на цей заклик є позитивний, про що свідчить недавно опубліковане Звернення ПУН.

Президія КУППО і всі політичні партії і організації, що входять в склад КУППО, вітають і зі своєї сторони підтримують ці здорові заклики до внутрішнього миру, взаємної пошани і співпраці всіх національних сил для добра українського народу.

Підсумки і постанови Президії КУППО, прийняті на діловому засіданні 17-го січня вказують на бажання ще більше сріпити дію цього форуму співпраці політичних сил для добра української визвольної справи.

АВТОР РОМАН КУХАР

У статті п.н. „Вірний Музі і Церкві", що появилася в нашому щоденнику „Свобода" ч. 28 з дня 12-го лютого 1987 року пропущено підпис автора, яким є Роман Кухар.

Справжнє мистецьке зусилля не пропадає

(До 92-річчя з дня народження мистця В. Мошинського)

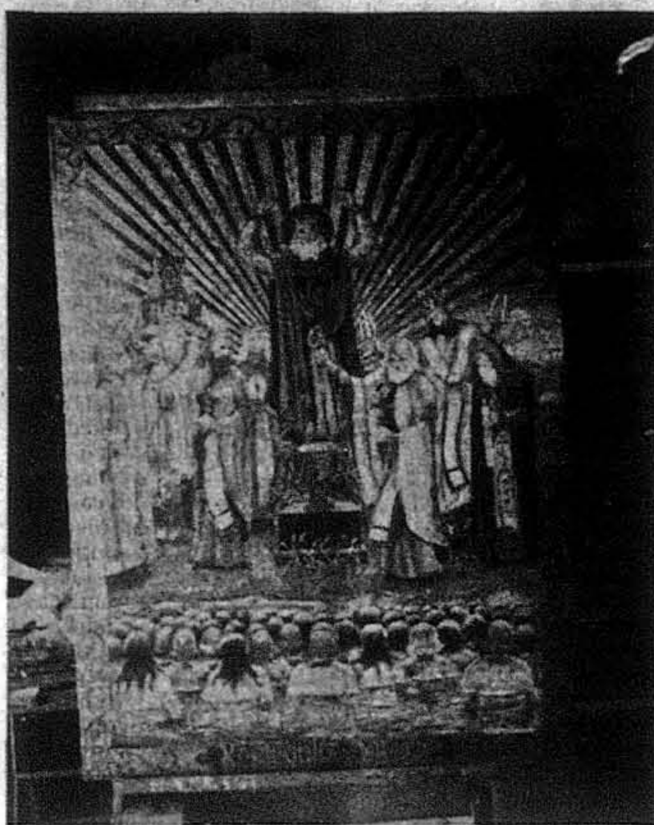
Усі досвідчені мистці мають власний стиль праці, свої схильності й уподобання та в своїй більшості вони не уявляють життя поза працею. А маестро Володимир Мошинський, не зважаючи на свій вік, ще донедавна, був не просто працьовитим, а працелюбністю обдарованим.

В. Мошинський

Народився наш мистець 18 червня 1895 року в селі Турбові на Волино-Подільській височині. Малярства вчився в Москві від кращих малярів того часу, а згодом у Київській іконографічній школі. Під час Першої світової війни служив офіцером в російській армії, а в роках 1917 -20 боровся в рядах українських збройних сил. Пам'ятного 1921 року одружився з Лярисою Чайковською і молода пара замешкала в еміґрації в Ізмаїлі, в Румунії. Там народилися його дві дочки — Наталка й Оксана й син — Юрій. В Ізмаїлі почав він вперше працювати професійно в галузі малярства. За роки 1921-49 В. Мошинський розмалював 25 церков, виконавши сотні релігійних образів. Не зважаючи на свою експресивну натуру, він вже тоді став видним як талант рівномірний без особливих поривів, а його картини були сповнені життєдайною красою і спокоєм.

У 1950 році мистець разом з родиною переїхав до Канади й осів у Монтреалі. Тут з запалом продовжував працювати в ділянці монументального мистецтва. Розмалював ще сім церков, а серед них римо-католицьку церкву святих Кирила й Методія в Лизбон Фоллс у стейті Мейн. Розмалювання цієї церкви було нелегке й тривало сім місяців. Двадцять років пізніше, 20-го травня 1977 року, під час святкувань 50-річчя церкви, проголошено її історичним пам'ятником стейту Мейн. Цього ж року вийшла у світ її ювілейна книга й в ній появилася знімка й стаття нашого мистця. В. Мошинський писав про історію розмалювання церкви, про процес творення образів-композицій, а також про один цікавий епізод з його творчого минулого. У 1920-их роках він розмалював каплицю невідомого вояка в Букарешті, в Румунії. Розмалювання цієї каплиці складалося з однієї картини „Страшного суду", розміщеної на всій площі склепистої стелі. До стін каплиці стояли чотири позолочені образи, кожен розміром 3 на 5 футів, що зображували народження, хрищення, розп'яття й воскресення Христа та символізували життя загиблих вояків. У каплиці не було вікон і м'яке нещедре світло, що падало на образи й стелю викликало імпозантний і в той же час глибоко духовий настрій.

Картина „Хрищення України".

Не зважаючи на великі здобутки в монументальному мистецтві, де В. Мошинський проявив велику дозу документальности, точности, він по своїй природі портретист. У цій галузі мистець виявив сильні й глибокі прикмети свого таланту, досвіду та майстерности. Він виконав понад сотню портретів, а між ними — портрет югославського короля Олександра, портрет Батлінера, президента парляменту Ліхтенштайну й портрет американця Ловелла Томаса, відомого піонера радіомовлення й творця сінерами. Цей портрет наш мистець малював у 1977 році на замовлення для денверського університету. Портрет Ловелла Томаса фахівці мистецтва вважають шедевром В. Мошинського.

Ще краще проявився талант нашого мистця в іконі, в основі якої лежить глибока релігійність, дух епохи, монументальність та сильна індивідуалізація окремих постатей. Тут варто відзначити такі його ікони, як „Св. Володимир із хрестом, спертий на меч", „Свята Родина" (ця ікона намальована в трьох площинах: у першій виступає Христос, у другій — Марія, а в третій — св. Йосиф), „Архангел Михаїл" (він рятує душу, що її злі духи тягнуть до пекла; ікона виконана в манері XV століття), „Христос у славі", „Христос ходить по морі", „Св. Стефан Сербський" (ікона мальована в манері XV століття) тощо. Статичність композиції та правдивість образу характеризують постать князя Володимира, в той час, коли композиційний динамізм сильно вирізняє постать Христа, що ходить по морі. Насиченість кольору цієї останньої постаті зливається з кольором води — спільно вони творять тональну гармонію кольорових співвідношень. До речі, Володимир Мошинський є одиноким малярем у цій країні, що виконує свої ікони чеканним (виґравірованим) орнаментом на позолоченому тлі 23-каратовими аркушами золота.

Має наш маестро також деякі картини із зображенням природи, наприклад, „Осінь". Цій картині притаманна свіжість і гострота сприймання. Автор широко використав зіставлення теплих кольорів із холодними. Підкреслена контрастність відповідає духові самого образу, в нижчій частині якого ледве помітний туман зливається із зображенням осени.

Нещодавно наш мистець намалював монументальну картину „Хрищення України", яка поруч картин Петра Андрусіва („Тисячоліття християнства в Україні") С. Конаша-Конашевського („Тисячоліття християнства в Україні") й Святослава Городинського („Хрищення Києва", картина знаходиться в Соборі Покрови Пресвятої Богородиці і св. Апостола Андрія Первозванного в Мюнхені), є четвертою монументальною композицією зображення цієї великої історичної події. У центрі картини В. Мошинського — на підвищенні стоїть князь Володимир Київської. Мистець зобразив його в старшому віці (він пише: „Я думаю, що князь Володимир стільки переніс до хрищення України, а голова його стільки передумала, що він мусів бути вже посивілим. Так певно й думав артист-маляр В. М. Васнецов, коли творив образ св. Великого Князя Володимира на стіні в Володимирському соборі в Києві"). Дещо нижче від центрального персонажа картини стоїть дружина князя. На образі зображені два митрополити — митрополит Київський Ілярій (українець), що благословляє акт хрищення Євангелієм і митрополит Михаїл (грек), що виконує благословення трикирієм і двокирієм. Дальші особи — це два священики й протидиякон. Вони саме проводять обряд хрищення. Є ще на картині одна особа — монах, який тримає свічу. Він символ усього українського монашества, яке ревно ширило Христове світло в Україні й поза її межами. У воді річки Почайни стоять горді русичі (чоловіки, жінки й діти), що з повагою і великою надією приймають нову віру. Зображення в основному просте, але наскрізь вдумливе своїм характером і своїм трактуванням дійсности. Ми є свідками синтетичного образу, що побудований на основах глибокої символіки. Тут видно, що наш мистець схильний також до самоаналізи з прагненням показати внутрішній світ події хрищення й переживань князя Володимира, який виніс у своєму серці складність акту хрищення й тепер ділиться своїми почуттями з народом. У картині показані й традиційні погляди й те нове, що ми хочемо бачити в дії хрищення. Композиція й кольорит повністю сприяють пошукам нового.

У 1976 році Володимир Мошинський разом з дочкою Оксаною (вона добрий мистець, що має своє творче обличчя з нахилом до графічного мистецтва) і сином Юрієм (також мистець з виявами своєрідного світосприймання, підсиленого психологічними мотивами в зображенні життя) задумали до століття стейту Колорадо (стейт приступив до американської федерації 1-го серпня 1876 року) намалювати цілу низку історичних картин, які б розкривали минуле цього цікавого й гостинного стейту. Над цим проєктом, який став, насправді, родинною справою працювали всі троє Мошинські. Їм йшлося щоб закінчити його своєчасно та зробити дійсно потужним. І так сталося. Губернатор стейту Ричард Лемм проголосив тількищо 1980 рік — роком століття Колорадо й тут несподівано для оточення в галереї Мошинських (вони її заснували 16-го січня 1971 року) відкрито 1-го травня 1980 року виставку історичних малюнків, присвячену століттю стейту. Виставку вже в перших днях оглянуло поважне число людей. Прийшла туди й особиста секретарка губернатора, яка оглянувши малюнки сказала Юрієві Мошинському, що губернатор пропонує перенести виставку до губернаторської резиденції і просить, щоб вона була там від 1-го червня до 1-го липня, бо в цей час резиденція буде відкрита для широкої публіки.

Мошинські прийняли цю пропозицію і малюнки перевезено до резиденції. Тепер уже багато більше народу побачило твори наших мистців і любителі мистецтва широко заговорили про творчу працю Мошинських. Були пропозиції купівлі деяких картин, але мистці вирішили зберегти цілість свого історичного проєкту й поодинці картин не продали.

Влітку 1986 року знову заговорили в офіційних колах Денверу про історичний проєкт Мошинських. Цим разом, професор Жес Герн, колишній голова мистецького й гуманістичного відділу Західнього стейтового коледжу Колорадо, висунув Володимира Мошинського в кандидати на отримання „The American by Choise Award" від Денверського комітету, що займається відзначенням дня громадянства. Пропозицію підтримав сенатор Деніс Келлагер і 17-го вересня відбулося урочисте вручення відзначення В. Мошинському. Це мало місце під час бенкету в залі Американського леґіону в присутності численної публіки від різних американських громадських організацій. Були на святі й представники української громади — гості Володимира Мошинського. Голова комітету для проведення свята відмітив у короткому слові якими мотивами керувався комітет, вибираючи В. Мошинського на це високе відзначення. Це ж вперше таку нагороду дано мистцеві, досі її отримували громадські й суспільні діячі.

Підсумовуючи, хочемо висловити нашу радість, що широка денверська громада так високо оцінила мистця-українця та тим засвідчила, що розуміє і цінить зусилля людини, яка творить і працює для мистецького піднесення громади. Адже наш мистець своєю творчою працею розкрив багато з минулого Колорадо, зобразивши правдиві, яскраві й конкретні характери та давши багатющі картини героїчної романтики піонерського життя.

Володимир Жила

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МАКСИМ ПАНЬКІВ, член УНС Відд. 361-го Т-ва „Дністер" в Ню Йорку, помер 2-го грудня 1986 року на 93-му році життя. Нар. 23-го серпня 1893 року у Зборові, Україна. Членом УНС став 29-го лютого 1935 року. Залишив у смутку дружину Марію, доньок Еленору Фредину і Патріцію Ясінську, сина Йосифа і п'ять внуків. Похорон відбувся на цвинтарі Ґейт оф Гевен в Говторні, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

С. Чума, секр.

МАРІЯ КУЛИК, член УНС Відд. 397-го С-ва св. Ольги у Філядельфії, Па., Померла 11-го грудня 1986 року на 60-му році життя. Нар. 1926 року в Лапщині, повіт Бережани, Зах. Україна. Членом УНС стала 1966 року. Залишила у смутку доньок Ірену, Оксану і Лесю з родинами. Похорон відбувся 16-го грудня 1986 року на цвинтарі Нортвуд у Філядельфії, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Управа

ВАСИЛЬ КРАВЧЕНКО, член УНС Відд. 114-го ім. св. Володимра в Чикаго, Ілл., помер 1-го січня 1987 року на 84-му році життя. Нар. 1903 року в Україні. Членом УНС став 1955 року. Похорон відбувся на цвинтарі Елмвуд в Рівер Ґров, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Ольга Бережан, секр.

ФИЛИП ВОРОНА, член УНС Відд. 245-го Т-ва „Запорозька Січ" в Трентоні, Н.Дж., помер в січні 1987 року на 82-му році життя. Нар. 1904 року в Харкові, Україна. Членом УНС став 1960 року. Залишив у смутку дружину Пелагію, трьох синів, одну доньку і шестеро внуків. Похорон відбувся 15-го січня 1987 року на цвинтарі Ріверв'ю в Трентоні, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Мартиненко, секр.

ІВАН ВАСИЛАТІ, член УНС Відд. 114-го ім. св. Володимира в Чикаго, Ілл., помер 7-го грудня 1986 року на 83-му році життя. Нар. 1903 року в Україні. Членом УНС став 1953 року. Залишив у смутку дружину Аврелію. Похорон відбувся на цвинтарі Елмвуд Рівер Ґров, в Рівер Ґров, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Ольга Бережан, секр.

МАРІЯ ТИМКОВИЧ, член УНС Відд. 226-го ім. Лесі Українки в Денвері, Кольо., померла 11-го грудня 1986 року. Нар. 3-го квітня 1896 року в Україні. Членом УНС стала 1933 року. Залишила у смутку доньку Марію, синів Степана й Івана, мол., п'ятеро внуків і шість правнуків. Похорон відбувся 15-го грудня 1986 року на цвинтарі Кровн Гилл в Денвері, Кольо.

Вічна Їй Пам'ять!

Б. Ґромик, секр.

ЯРОСЛАВ ГАДУНЯК, член УНС Відд. 42-го ім. Т. Шевченка в Пассейку, Н.Дж., помер 9-го січня 1987 року на 69-му році життя. Нар. 20-го жовтня 1917 року в селі Зимна Вода, Зах. Україна. Членом УНС став 1966 року. Залишив у смутку дружину Ренату, сина Романа, доньку Ларису, кузинку Стефанію Олинець, шваґерку Герту з мужем Богданом Гірняком, та ближчу і дальшу родину в Америці, Канаді і Україні. Похорон відбувся 12-го січня 1987 року на місцевому цвинтарі в Глен Спей, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Іван Блиха, секр.

ДЕНІС Т. ДВОРЧИН, член УНС Відд. 183-го в Дітройті, Н.Й., помер 6-го січня 1987 року на 43-му році життя. Нар. 30-го листопада 1943 року в Дітройті, Миш. Членом УНС став 1945 року. Залишив у смутку матір Джералдіну Аллен. Похорон відбувся на цвинтарі Аур Леді оф Говп, Савт Ґейт, Мишиґен.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ПАВЛО САВКА, член УНС Відд. 353 Т-ва „Запорозька Січ" в Ню Бранcвик, Н.Дж., помер 12-го січня 1987 року на 73-му році життя. Нар. 1913 року в Західній Україні. Членом УНС став 1969 року. Залишив у смутку дружину Варвару, дочку Оксану Савка і двоє внуків, кузина Михайла й Марію Слободян з родиною. Похорон відбувся 15-го січня 1987 року на цвинтарі св. Петра в Ню Бранcвік, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

О. Рінник, секр.

Архимандрит **ПЕТРО ПАВЛО ЯМНЯК**, член УНС Відд. 42-го ім. Т. Шевченка в Пассейку, Н.Дж., помер 13-го січня 1987 року на 77-му році життя. Нар. 16-го березня 1909 року в Германовичах, Зах. Україна. Членом УНС став 1951 року. Залишив у смутку доньку Ліду з мужем Іваном, сином Петром і внуком. Похорон відбувся 16-го січня 1987 року на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Іван Блиха, секр.

ДАРІЯ КРОХМАЛЬ, член УНС Відд. 379-го ім. св. Юрія в Чикаго, Ілл., померла 7-го січня 1987 року на 76-му році життя. Нар. 1911 року в Княжім на Волині, Україна. Членом УНС стала 1950 року. Залишила у смутку мужа Михайла, доньку Софію Петруша з мужем Миколою, зятя Івана Яринюка, внуків д-р Любу і Василя Петрушу і дальшу родину. Похорон відбувся 10-го січня 1987 року на цвинтарі Вудловн в Дітройті, Миш.

Вічна Їй Пам'ять!

Василь Семків, секр.

● РОЗШУКИ ●

Пошукую брата
МИКОЛАЯ ДЕМКОВИЧА
сина Марії і Антонія, був в Німеччині, по війні виїхав до ЗСА. Хто знав би про нього або він сам, прошу телефонувати до сестри (718) 441-5655

ІРАНСЬКИЙ ДИКТАТОР у священичій рясі аятолла Хомейні заявив кореспондентам, що війна з Іраком триватиме так довго поки іранські війська не примусять до абсолютної капітуляції теперішніх керівників Іраку. 86-річний патріярх мусулманів-шіітів хоче ще побачити перемогу іранської армії над „іракськими напасниками". Ходили чутки, що Хомейні хворий і його дні пораховані. Ті, які слухали промови, кажуть, що його голос під час 17-хвилинного виступу звучав добре і він цілковито не викликав враження хворої людини. Промову Хомейні передавали в Ірані через радіо і телевізійні станції.

КОРЕСПОНДЕНТ ГАЗЕТИ „Правда" у Франції В. Большаков висловив на сторінках газети з 2-го лютого ц.р., сумнів чи взагалі Франція думає поставити під суд зловленого колишнього керівника ґестапо в Ліоні Клявса Барбі. Він каже, що колишнього воєнного злочинця „знову поклали у шпитальне ліжко", а сама процедура підготови процесу тягнеться вже три роки. Барбі був зловлений в Болівії, Південна Америка, і доставлений до Франції в лютому 1983 року. Його правні оборонці все знаходили причину для відкладення процесу, — каже В. Большаков, — а тепер коли прокуратура повідомила, що слідство закінчилось і процес може розпочатися, вони знову умудрились перевести Барбі до шпиталю.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 22-го ЛЮТОГО 1987 р.

Рочестер, Н. Й. Місячні збори 217-го Відд. Б-ва св. Йосафата, о год. 2-ій по пол. в школі св. Йосафата Секретар буде збирати вкладки від год. 1:30. — К. Шевчук, поч. предс., С. Васьків, предс., С. Приймак, секр., С. Мартинюк, кас., Д. Марґопич, гол. К. К.

ПОНЕДІЛОК, 6-го БЕРЕЗНЯ 1987 р.

Ню Йорк, Н. Й. Річні загальні збори Т-ва „Культура", 454-го Відд., о год. 6-ій веч., в приміщенні Т-ва „Самопоміч", 98 Друга Авеню, Ню Йорк, Н. Й. Проситься членів прибути на збори. — Галя Кіляр, секр.